

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi”:	
ar piesūtišanu:	bez piesūtišanas:
par Ls	(saņemot ekspedīcijā)
par Ls	par Ls
1/2 gadu . . . . . 22,—	1/2 gadu . . . . . 18,—
3 mēn. . . . . 6,—	1/2 gadu . . . . . 10,—
1 „ . . . . . 2,—	3 mēn. . . . . 5,—
Piesūtot pa pastu	1 „ 1,70
un pie atkalpār-	Par atsevišķu
devējiem 13	numuru 10

Latvijas valdības

Iznāk katru dienu, izņemot

oficiālais laikraksts

svētdienas un svētku dienas

Redakcija:

Rīgā, pili 2. ist. Tālrūnis 20032
Runas stundas no 11—12

Kantoris un ekspedīcija:

Rīgā, pili 1. ist. Tālrūnis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:

a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienslejiņām rindīņām	Ls 4,—
par katru tālāku rindīņu	„—,15
b) citu iestāžu sludinājumi par katru vienslejiņu rindīņu	„—,20
c) no privātiem par katru viensl. rindīņu (par obligāt. sludin.)	„—,25
d) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas	„—,80

268. №

Trešdien, 1936. g. 25. novembrī

Deviņpadsmitais gads

Senāta Civilā kasācijas departamenta
1930. g. spriedumi. (Pielikumā.)

Valdības iestāžu paziņojumi.

Paziņojums mēru un svaru rūpniekiem un tirgotājiem.

Mēru un svaru valde pārtrauks mēru un svaru pārbaudi un pziņošanu ar š. g. 14. decembri. Darbus atjaunos 1937. g. 2. janvārī.

Mēru un svaru valde.

Paziņojums.

Saskaņā ar likumu par mēriem un svariem, 1937. gadā jāpārzīmogo visi 1934. gadā zīmogotie mēri, svāri, atsvari un ierīces.

Mēru un svaru valde.

Latvijas goda konsulāts Triestē

mainījis adresi, kas tagad ir sekojošā:

Via Rossini, 16, Trieste, Italia.

Ārlietu ministr. administr. un prot.
nod. vad. V. Olavs.

Meklēfizbeidzamo personu 1929. saraksts.

- 40143. Pastors Alfrēds. 42369/34.
- 40144. Pastors Alfrēds. 39827/33.
- 40145. Rūbenbergs Olga-Aīse-Marija. 44286/34.
- 40146. Sīļavo Pāvels. 24445/27.
- 40147. Stankevičs Helene. 49309/36.
- 40148. Strupins Juda-Jēkabs. 22135/26.
- 40149. Timofejevs Jānis. 48986/36.

Rīgā, 1936. g. 23. novembrī.

Kriminālās policijas pārvaldes priekšnieks

J. Silarājs.

Darbvedis Hūns.

Saldus iec. miertiesnesis

Izbeidz šādu personu meklēšanu, kas uzsākta ar te uzrādītos „Vald. Vēstn.” numuros ievietotiem sludinājumiem:

- 1) Kārļa Kestera, kas uzsākta ar „Vald. Vēstn.” 1928. g. 18. num. ievietoto sludinājumu;
- 2) Jāņa Koppa — „Vald. Vēstn.” 1930. g. 192. num.;
- 3) Alekseja Silvestrova — „Vald. Vēstn.” 1931. g. 11. num.;
- 4) Borisa Vīldes un Šolēna Grinkera — „Vald. Vēstn.” 1931. g. 106. num.;
- 5) Stanislavas Juvčinskaites un Stanislavas Jāzepa m. Juvčinskaites — „Vald. Vēstn.” 1931. g. 213. num.;
- 6) Augustā Vilka — „Vald. Vēstn.” 1932. g. 113. num.;
- 7) Juŗa Adoviča — „Vald. Vēstn.” 1933. g. 98. num.;
- 8) Jāņa Lagzdina — „Vald. Vēstn.” 1933. g. 291. num.;
- 9) Klemensa Liatukas — „Vald. Vēstn.” 1934. g. 23. num.;
- 10) Alberta Mukana — „Vald. Vēstn.” 1934. g. 242. num.;
- 11) Marijas Blumbergs, Kārļa Cābes, Kārļa Cābes, Jēkaba Cirkšas, Stāsa Stabuleviciusa, Jāzepa Zebres — „Vald. Vēstn.” 1934. g. 250. num.;
- 12) Valda Paladza — „Vald. Vēstn.” 1934. g. 228. num.

Saldū, 1936. g. 23. novembrī. 803.

Miertiesnesis K. Kalniņš.

Sekretārs K. Kāposts.

Vietējo iestāžu rikojumi.

Noteikumu papildinājums par tirgus nodokli Rīgā,

pieņemti Rīgas pils. valdes š. g. 6. oktobra sēdē un apstiprināti ar Iekšlietu ministrijas Pašvaldības departamenta š. g. 23. oktobra 96653. rakstu.

Noteikumi par Rīgas pilsētas tirgus nodokļa normām un iekasēšanas kārtību papildināti šādi: augļu tirdzniecīkiem, kas Centrāltirgus 3. palieveni irē vietas visu gadu (sākot ne vēlāk kā janvāra mēnesī), samazināms tirgus nodoklis tādā veidā, ka viņiem atļaujams vispārīgais tirgus nodoklis par decembra mēnesi.

Šis noteikumu papildinājums stājas spēkā ar izsludināšanu „Valdības Vēstnesī”.

Rīgas pilsētas galva R. Liepiņš.
25288 Pilsētas sekretārs A. Pļavinskis.

Noteikumu pārgrozījumi par tirgus nodokli Rīgā,

pieņemti Rīgas pils. valdes š. g. 20. oktobra sēdē un apstiprināti ar Iekšlietu ministrijas Pašvaldības depart. š. g. 17. novembra 96907. rakstu.

Rīgas pilsētas valdes 1936. g. 26. maija lēmums, kas izsludināts „Vald. Vēstn.” 1936. g. 135. numurā, pārgrozīts tādējādi, ka noteikumos par Rīgas pilsētas tirgus nodokļa normām un iekasēšanas kārtību, A nodaļas III nodaļā tiek atcelta Sīkumu tirgus 1. un 2. jaunās nodaļas līdzšinējā takse un tās vietā ieviesta sekojošā:

„Sīkumu tirgus jaunajā nodaļā jamaksā par vienu kvadrātmetru gadā:

par 1. kateg. vietu	Ls 75,—
„ 2. „ „ „	60,—
„ 3. „ „ „	50,—
„ 4. „ „ „	40,—
„ 5. „ „ „	30,—

Šis grozījums stājas spēkā pēc 2 nedēļām no tā izsludināšanas „Vald. Vēstn.”.

Rīgas pilsētas galva R. Liepiņš.
25289 Pilsētas sekretārs A. Pļavinskis.

Saistošo noteikumu grozījumi par tirgošanās laiku Salacgrīvā,

pieņemti Salacgrīvas pilsētas valdes 1936. gada 6. novembra sēdē (9. prot. 5. §) un apstiprināti ar Iekšli. ministr. Pašvald. departamenta 1936. g. 17. novembra 96910. rakstu.

Virsrakstā minētos noteikumos („Vald. Vēstn.” 1934. g. 214. numurā) atcelt līdzšinējo 9. § un šo pantu turpmāk izteikt šādi:

9. §. Pilsētas kiosku tilta galā, pārceļtuves mājā, tirgošanai ar pārtikas precēm atļauts atvērt no plkst. 5 līdz 23 visu gadu.

Šie grozījumi stājas spēkā pēc 14 dienām no to izsludināšanas „Vald. Vēstn.”.

Pilsētas galva v. Rob. Bērziņš.
Sekretārs A. Kalnāzis.

Balvu būvnoteikumi,

pieņemti Balvu pils. valdes 1935. g. 27. aprīļa sēdē (12. prot. 1 §) un apstiprināti ar Iekšlietu ministr. Būvniecības pārvaldes 1936. g. 26. augusta 76253. rakstu.

1.

Balvos pilsētas valdes iepriekšēja projekta apstiprināšana vajadzīga: visāda veida jaunbūvēm un pārbūvēm virs un apakš zemes, ieskaitot visus pārgrozījumus tilkab ēku fasādēs tieši pie ielas, kā arī tādās, kas redzamas no ielas un publiskiem laukumiem; atēju bedru, mēslu bedru un vircas bedru jaunbūvēm; ielu žogu celšanai; aku, apakšzemes un atklātu ūdensnovadu ierīkošanai un jaunu ielu ierīkošanai, pastāvošo ielu pārgrozīšanai un to nostiprināšanai, tāpat arī pastāvošo zemes gabalu robežu maiņai, regulēšanai, sadalīšanai un apvienošanai.

Piezīme. Pilsētas valdei ir tiesība sīkiem un mazāk svarīgiem darbiem dot atļauju ar 2. pantā minētiem noteikumiem.

2.

Pilsētas valdes atļauja vajadzīga remonta atļaujas veidā šādiem iesniegumā uzrādītiem darbiem: fasādes apšuvuma un apmetuma atjaunošanai un izlabošanai; jumta seguma un pamatvaināga atjaunošanai, un pastāvošo krāšņu, pavardu, skursteņu un dūmvadu atjaunošanai.

3.

Būvatļauja noīgst: ja būvdarbi nav uzsākti 1 gada laikā pēc būvatļaujas izdošanas vai ja būvdarbus pārtrauc uz laiku, kas ilgāks par 1 gadu.

4.

Iesniegumi visāda veida būvdarbu būvatļaujas saņemšanai jāraksta uz noteiktas veidlapas ar īpašnieka parakstu, uzdodot īpašnieka vārdu un uzvārdu, ielas nosaukumu, mājas № un zemes gabala №,

nodomāto darbu sarakstu un atbildīgā darbu vadītāja vārdu, uzvārdu un dzīves vietu. Iesniegumam 1. p. minēto būvdarbu būvatļaujas saņemšanai jāpievieno apbūvējamā zemes gabala apstiprināts plāns vai tā novilkums.

Piezīme. Katram apbūvējamam zemes gabalam jābūt atsevišķai hipotēkārā vienībai. Nepareizu datu atzīmēšana iesniegumā uzskatāma par maldināšanu, un uz šo ziņu pamata izsniegtā atļauja ir nedēriģa.

5.

Pie iesniegumiem būvatļaujas saņemšanai 1. p. minētiem būvdarbiem jāpieliek ziņas un rasējumi, kas pilnīgi raksturo nodomātos darbus, proti: novietnes plānā jāapzīmē visas jaunbūvējamās, pārbūvējamās, esošās un noplēšanai nolemtās ēkas un akas; jāieraksta pieguļošo ielu nosaukums, kaimiņu īpašuma apzīmējums, visu novietnes plānā atzīmēto ēku izlietošanas veids, ziņas par ēku augstumu, sienu un jumta materiālu; ar skaitļiem jāapzīmē pagalmu platumi un gaŗumi, atstatumi starp ēkām, caurstaigājumu un caurbraucamu vietu mēri, arī zemes gabala, pastāvošo un projektēto ēku platība kv. metros un apbūves procentuālā attiecība pret zemes gabala platību.

Būvprojektā jāuzrāda: visu stāvu plāni, kuŗos jāatzīmē kāpnes un kāpņu materiāls, logi, durvis, krāsnis, pavardi, skursteņi, dūmvadi un citi kanāli vai tukšumi sienās; ēkas šķērsgriezumi ar kāpņu, atējuvietu un atējbedrju šķērsgriezumiem; pret ietām vai publiskiem laukumiem vērstās fasādes un ēku daļas, kas redzamas no ielām vai publiskiem laukumiem.

Ar skaitļiem jāapzīmē ēku augstums, sienu biezums, caurbraucamu un caurstaigājumu vietu platumus un visi citi šos būvnoteikumos pieprasītie mēri. Pārgrozot fasādes, kas atrodas tieši pie ielas, vai tādās, kas redzamas no ielām un publiskiem laukumiem, jāiesniedz būvprojekti, kuŗos ar sarkanu apzīmēti nodomātie pārgrozījumi.

Novietnes plāni, būvprojekti un vajadzīgās ziņas nodomātu būvdarbu noskaidrošanai iesniedzami 2 eksemplāros uz 23 cm×35 cm lielām loksņēm, lielākas loksnes salokot pēc mēra 23 cm×35 cm. Iesniegumi to rūpniecības uzņēmumu telpu būvēi un ierīcei, kas minēti Iekšlietu ministrijas Būvniecības pārvaldes izdotajā speciālajā sarakstā („Vald. Vēstn.” 1929. g. 7. num.) jāiesniedz 3 eksemplāros.

Rasējumiem un zīmējumiem noteikti šādi mērogi: novietnes plāniem oficiālā zemes plāna mērogs, ja tas būtu mazāks par 1:600, tad tas jāpalielina līdz 1:500; stāvu plāniem, fasādēm, garen- un šķērsgriezumiem 1:100; fasādēm var būt arī 1:200. Sīkdaļām 1:20. Mērogi atzīmējami zem rasējumiem un zīmējumiem, uz kuŗiem tie attiecas. Būvmateriāli projektos jāapzīmē ar šādām caurspīdīgām krāsām: jaunas mūrja daļas ar sarkanu (karmin), vecas mūrja daļas ar pelēki zilganu, betons un dzelzsbetons ar violetu krāsu, jaunas koka daļas ar dzeltenu (gunnīguts), vecas koka daļas ar brūnu krāsu (dedzināta sienna) dzelzs daļas ar gaiši zilu krāsu (Berlīnes zilums). Noplēšanai paredzētās daļas apzīmējamās ar stipri atšķaidītu melnu tušu un ar uzrakstu „noplēšanai”, pārgrozīšanai paredzētās daļas novietnes plānā apzīmējamās ar sarkanu tušu.

Reģu sienu, ģipsa, dēļu un citu būvmateriālu apzīmēšanai, kas nav šie minēti, var izraudzīties citas parastās krāsas, pie kam apzīmējumi jāpaskaidro projekta lapas malā.

Ja pilsētas valde atzīst par vajadzīgu, tad būvprojekta apstiprināšanai iesniegtās ziņas jāpapildina ar plašākiem paskaidrojumiem, pilnīgākiem rasējumiem un zīmējumiem, statistiskiem aprēķiniem un t. t.

Visi iesniedzamie rasējumi, zīmējumi un ziņas jāapliecina ar parakstu būvprojekta sastādītājam. Zemes gabala īpašniekam jāparaksta iesnieguma veidlapa.

Piezīme. Sabiedrisku un rūpniecības un arī lielāku dzīvojamo ēku projektī jāparaksta personām ar būvtiesībām.

6.

Pastāvošo ēku un ēku daļu noplēšanai jāizprasa pilsētas valdes atļauja. Pirms atļaujas saņemšanas aizliegts iesākt noplēšanas darbus. Iesniegumā noplēšanas atļaujas saņemšanai sīki jāapraksta noplēšanai paredzētās ēkas, aizrādot to konstrukciju. Iesniegumam jāpievieno novietnes plāns un pierādījumi, ka nekustams īpašums nav apgrūtināts ar hipotēkārām parādēm, vai arī ja īpašums ir apgrūtināts, tad obligācijas turētāja apliecināts paraksts ka viņš neceļ iebildumus pret ēkas noplēšanu. Pilsētas valdei ir tiesība pieprasīt vajadzības gadījumā noplēšamiem darbiem atbildīgo vadītāju.

7.

Pēc būvdarbu atļaujas saņemšanas īpašniekam vai atbildīgam darbu vadītājam jāpārņemas par to, lai pilsētas valde viņam dabā norādītu būvlaidu un ielu un ietņu augstumu. Par būvdarbu sākšanu atbildīgajam darbu vadītājam ar īpašnieka līdzparakstu rakstiski jāziņo pilsētas valdei un policijas iecirkņa priekšniekam.

Ielas daļu, ko drīkst aizņemt ar sastatnēm un būvmateriāliem, ierāda policija saskaņā ar šo not.: 24. p.

8.

Mūrnieku un betonētāju darbi aizliegti, ja sals pārsniedz 5° C. Bez āra temperatūras ierobežojumiem minētos darbus atļauts izpildīt tikai, ja atbildīgais būves vadītājs izlieto nepieciešamos līdzekļus javas ātrākai sacietēšanai un aizsargāšanai no sala iespaida, samazina mūrja sienu mitrumu un nepieļauj darbā sasalušus būvmateriālus. Šie aizsarglīdzekļi jāpielieto arī mūrnieku un betonētāju darbus izdarot 0° līdz 5° C lielā salā.

9.

Dzīvojamās telpas mūrja ēkās, kas celtas ar cementa, kaļķa vai jauktu javu, jāvārdina 4 mēnešus pie vaļējām vai nepilnīgi slēgtām logu un durvju ailām. Pirms minētā laika notecēšanas aizliegts apmest iekšienas vai apbērt griestus un masīvus pārsegumus. Darbnieku, veikaļu un rūpniecību telpas var apmest pēc 1 mēneša. Mūrja būves, piebūves un uzbūves, kas atrodas dzīvojamās telpās, atļauts no ārpuses apmest tikai pēc vienas ziemas, skaitot no mūrja uzcelšanas.

10.

Mūrja būvju, piebūvju un uzbūvju telpās atļauts sienas tapēt vai krāsot ar eļļas krāsu ne agrāk kā otrā vasarā pēc būves galīgas pieņemšanas.

11.

Pēc visu būvdarbu nobeigšanas, jaunbūvēto vai pārbūvēto dzīvojamo telpu īpašniekam telpas, pirms tās nodod lietošanā, jāpictēic pilsētas valdei apskatei un jādabū tās apliecība par telpu noderīgumu apdzīvošanai. Bez šādas apliecības aizliegts telpas apdzīvot.

Piezīme. Par apliecības izdošanu pilsētas valde paziņo policijai.

12.

Pēc apbūves veida un blīvuma, zemes gabala minimālās platības, ēku augstuma, stāvu skaita un pielaižamā būvmateriāla, Balvu pilsēta administratīvā teritorija sadalās: saimniecības, rūpniecības, dārza un dzīvokļu rajonos.

Saimniecības rajons, kuŗā ietilpst sekoši zemes gabalu kvartāli: 1) Rīgas, Partizāņu, Imantā un Bērziņpils ielas; 2) Rīgas, Bērziņpils, Teātra un Baznīcas ielas; 3) Rīgas, Baznīcas, Pasta un Skolas

ielas; 4) zemes gabali 537F—545F, 5) Rīgas, Dārza ielas līdz Zaugupes s. zemei; 6) no „Verpuļevs“ un „Zaugupes“ sādžām pilsētas administratīvās robežās ieskaitīti zemes gabali; 7) no R.-katoļu draudzei piederošās zemes, pilsētas teritorijā esošie zemes gabali; 8) no dārzsaimniecības 250F 50 metru plata josla gar Brīvības ielu, skaitot no Partizāņu ielas stūra 280 metru garumā un gar Partizāņu ielu līdz Imanta ielai; 9) septiņi apbūves gabali uz Balvu pagasta pašvaldības zemē un 10) Pareizticīgo draudzes īpašums pie baznīcas.

Rūpniecības rajons, kurā ieskaitīti: 1) kvartāls, ko ierobežo Brīvības iela, Rūpniecības iela un pilsētas robežas zemes gabali 248F, 275F, 276F, 555F un 556F.

Dārzsaimniecības rajons, kurā ieskaitīti: 1) pilsētas administratīvā teritorija aiz Balvu ezera; 2) 250F dārzsaimniecības ārpus saimniecības rajona atlikušā daļa un 3) Balvu pareizticīgo draudzes zemes 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 528, 533, 534, 535, 536F. num.

Dzīvokļu rajonā ietilpst visi atlikušie pilsētas plānā uzskaitīti zemes gabali, izņemot 431F, 550F, 551F, 552F un 554F. zemes gabalus, kuri nav apbūvējami, tāpat kā vispārējās lietošanas laukumi, ielas un parki. Šie rajoni uz pilsētas plāna atzīmēti katrs savā krāsā.

13.

Apbūvēt atļauts tikai tos zemes gabalus, kas ietilpst apbūves plāna apbūves rajonos. Pastāvošos zemes gabalus var apbūvēt tikai tad, ja tie vismaz 4 m garumā piegulst vai nu ielai ar noteiktu virzienu un platumu, vai publiskiem laukumiem. Kā apbūvējamus, tā arī apbūvētos zemes gabalus atļauts dot vai savstarpēji apvienot ar pilsētas valdes piekrišanu. Zemes gabalu dalīšana nav atļauta tad, ja ar dalīšanu rastos šiem būvnoteikumiem neatbilstoši apstākļi vai arī ja zemes gabali iznāktu mazāki par 1000 m² un kuču būvplaids garums būtu mazāks par 15 m.

14.

Apbūves veida ziņā zemes gabali sadalās slēgti un izklaidus apbūvējamus. Saimniecības rajonā pieļaujama slēgta apbūve. Dzīvokļu rajonā atļauts tikai izklaidus apbūves veids Rūpniecības rajonā dzīvojamās ēkas ceļamas izklaidus, pārējās ēkas var celt slēgti. Dārzsaimniecības rajonā atļauts tikai izklaidus apbūves veids.

15.

Par ielas būvēm skaitās tādas būves, kas atrodas ielas būvlaidam piegulošā joslā līdz 18 m attālumā. Visas pārējās skaitās par pagalmu būvēm.

16.

Ēkas augstums mērojams ielas pusē no ietnes virsmas, bet pagalma pusē no pagalma virsmas līdz tai ēkas augstākajai daļai, kas aiztur gaismas ieplūšanu ielā vai pagalmā zem 45° leņķa. Ja ietnei vai pagalmam ir kritums gar ēkas ārsieni, tad ēkas augstums mērojams no krituma vidus punkta.

Ēku lielākais pieļaujama augstums: Saimniecības rajonā kā pie ielas, tā arī pagalmā, mūra ēkas augstums ne-

drīkst pārsniegt 12 m vai ielas platumu, ja ēkas atrodas pie ielas. Maksimālais stāvu skaits mūra ēkām 3 stāvi un koka ēkām divi stāvi pie 9 m maksimālā augstuma. Dzīvokļu un dārzsaimniecības rajonā ēku augstums nedrīkst pārsniegt 9 m vai ielas platumu. Lielākais stāvu skaits — 2 stāvi.

Ja dzīvojamo ēku sienas, kučas iebūvēti dzīvojamo telpu logi, novietotas pretim tā paša zemes gabala citu ēku sienām, tad pagalma minimālam platumam jābūt līdzīgam: saimniecības rajonā pretimstāvošās ēkas augstumam un dzīvokļu un dārzsaimniecības rajonos pretimstāvošās ēkas augstumam, reizinātam ar 1,5. Sabiedrisko ēku augstums nav atkarīgs no attiecīgā rajonā paredzētiem ēku maksimāliem augstumiem, bet pie ielas nedrīkst pārsniegt tās platumu. Stūra ēkas pie daudzu platumu ielām atļauts celt ar plātākā ielā pieļaujamo maksimālo augstumu arī gar šaurāko ielu, skaitot līdz 20 m atstatu no ielas stūra. Ēkas vai ēku daļas skaitās par pretim stāvošām tad, ja to sienu virzieni krustojas leņķī, kas mazāks par 75°.

17.

Zemes gabalus var apbūvēt: saimniecības rajonā līdz 40% no zemes gabala laukuma un stūra zemes gabalus līdz 50% no tā; dzīvokļu rajonā līdz 30% no zemes gabala laukuma un stūra zemes gabalus līdz 40% no tā. Dzīvojamās ēkas būvlaidā nevar celt mazākas par 40 m² apbūvētā laukuma. dārzsaimniecības rajonā var apbūvēt līdz 10% no zemes gabala laukuma.

Zemes gabala daļas skaitās par apbūvētam, ja tās aizņemtas ar būvēm, kuču augstums, mērojot no zemes virsmas, ir augstāks par 1,5 m. Uz katra apbūvējamā zemes gabala jāatstāj vismaz 1 pagalms, kas nebūtu mazāks par 200 m² un tā platums nevienā daļā mazāks par 8 metri. Stūra zemes gabalus, kas mazāki par 300 m² un piegulst divām ielām, ar pilsētas valdes atļauju var pieļaut arī mazāku pagalmu, tomēr ne mazāku par 100 m² un ar platumu, kas nebūtu ne vienā vietā mazāks par 8 m. Tāpat, ja stūra zemes gabals ir 300—500 m², ar pilsētas valdes atļauju var pieļaut 150 m² platību un 8 m minimālo platumu.

Ja zemes gabalu apbūvei kaimiņi ar pilsētas valdes piekrišanu apvieno savus pagalmus vienā kopējā pagalmā, ierakstot darījumu zemes grāmatās, tad apvienoto pagalmu var skaitīt par tādu, kas atrodas it kā uz viena zemes gabala. Šādu kopējo pagalmu aizliegts sadalīt ar žogiem. Pagalma minimālo platību aizliegts samazināt ar būvēm, piebūvēm, nojumēm, galerijām, atklātam šachtām un mantu krautuvēm. Katram pagalmam, izņemot gaismas pagalmus, jābūt savienotam ar ielu vai nu tieši vai caur citu pagalmu ar ērtu caurbrauci.

18.

Ja zemes gabali piegulst publiskiem ūdeņiem, tad šo zemes gabalu ēkām jābūt vismaz 10 m atstatu no krasta. Laivu un dārzu mājiņas vai līdzīgas mazas būves nav padotas šī punkta noteikumiem, ja ar šīm nelielām būvēm nebojā vietas izskatu.

19.

Starp viena un tā paša zemes gabala ēkām un ēku daļām, ja ēkas nav celtas cita pie citas, jāatstāj sprauga, ne mazāka par 6 m, ja viena vai abas ēkas ir no mūra, un ne mazāka par 8 m, ja abas ēkas no koka, bet ja koka ēkas siena ir pie spraugas ar pretugunsūmi, tad spragai jābūt ne mazākai par 6 m.

20.

Rajonā ar slēgtu apbūvi ielas ēkas un ielas žogi jācēl nepartrauktā būvlaidā no robežas līdz robežai. Atkāpšanās no būvlaida var notikt tikai ar katreizēju sevišķu pilsētas valdes atļauju. Šo atļauju pilsētas valde var dot: a) ja atkāpšanās nodē ielas regulēšanai, b) ja atkāpšanās paceļ ielas glīto izskatu.

21.

Par priekšdārziņu saucas zemes gabala josla, kas atrodas starp noteikto būvlaida līniju un ielu. Priekšdārziņu pieļaujami tikai tur, kur pēc pilsētas valdes ieskatiem tādi ir vēlami un kur būvlaida līnija nesakrīt ar ielas robežu. Priekšdārziņi ierīkojami saskaņā ar pilsētas apbūves plānu un ielu šķēršprofiliem, pie kam viņu ierīkošana paredzēta sekojošās vietās: Lāčplēša ielā gar grunts gabaliem 238., 239., 240., 241., 258. numuriem un 259F. Daugavpils ielā gar grunts gabaliem 189., 190., 217., 218., 219., 220., 221., 222., 223., 224., 248., 368., 267, 366., 360., 357., 356., 355., 354., 423., 426. un 427F., Smilšu ielā gar abām ielas malām un Kieģeļu ielā. Aizliegts priekšdārziņus izlietot materiālu vai nepiederīgu priekšmetu novietošanai. Priekšdārziņus jāierīko apstādījumi vai zāļlaukumi ar ceļiem, priekšdārziņi jātur kārtīgi un glīti. Priekšdārziņi jāiežogoj ar ielu ar caurredzamu žogu, kuļa augstums nedrīkst pārsniegt 1,5 m.

(Turpmāk vēl.)

Māksla.

Prof. J. Vitola jubilejai veltīts koncerts. Šinis dienās pāiet 50 gadi kopš mūsu sirmais muzikas kravis profesors Jāzeps Vitols parādījās atklātībā ar saviem darbiem.

Lai godam atzīmētu nopelniem bagātā mākslinieka lielo jubileju — mūsu galvenās mākslas iestādes, kā: Latvijas konservatorija, Rīgas radiofonu un Nacionālā opera kopā ar Rīgas latviešu biedrību rīko š. g. 12. decembrī, plkst. 19, jubilejas koncertu, veltītu prof. Jāzepa Vitola darbiem, ietilpinot programā starp citiem viņa pirmo un arī pēdējo 50 gadu laikmeta darbus.

Koncertā piedalīsies solisti, radiofona orķestris un Nacionālās operas koris. Pēc koncerta kopmijelasts Rīgas latviešu biedrības baltajā zālē. Biļetes un galda kartes saņemamas Konservatorijā un Rīgas latviešu biedrībā. Organizācijām un personām, kas vēls koncerta dienā sumināt mūsu lielo muziķi, jāpietiecas konservatorijā.

Nacionālā opera.

Sodien, 25. novembrī, 1. reizi šī sezonā „Lohengrins“. Titullomā A. Priednieks. Piedalās G. Pērķone, H. Berzinska, J. Niedra, A. Verners u. c. Dirģents T. Reiters. Apvienots Nacionālās operas un Reitera koris. Pusceļas ierobežotā skaitā.

Ceturtdien, 26. novembrī, pianista A. Rubinšteina koncerts. Programā Bēthovena Apasijā, Stravinska Petruška, Šopēna, Ravela u. c. komponistu darbi. Derīga koncertu abonementa 7. biļete.

Piektīdien, 27. nov., „Kņazs Igors“, prof. M. Šteimaņa vadībā. Galvenās lomās M. Brechmane - Štengelē, A. Liberte - Rebane, A. Kaktiņš, J. Niedra, T. Matīss, E. Miķelsons, G. Neimanis u. c. Parastās pusceļas.

Sestdien, 28. novembrī, „Tukšneša dziesma“.

Svētdien, 29. novembrī, plkst. 13.30 Operas mākslinieku koncerts jaunatnei; plkst. 19.30 pēdējā reizi „Kņazs Igors“ prof. M. Šteimaņa vadībā.

Nacionālās operas kultūrfilma. Trešdien, 25. nov., plkst. 17.30 izrādīs: 1) Jaunāko Latvijas skaņu kroniku, 2) skaņu filmu Džungļu simfonija, 3) Mazās Inges Ziemeļvētku sapni un 4) komēdiju „Biedeklis“. Ieejas maksa 20, 30, 50 sant. un 1 lats. Kases atvērta stundu pirms izrādes sākuma. Bērniem līdz 5 gadiem biļetes nav vajadzīgas.

Nacionālais teātris.

Trešdien, 25. nov., pulksten 19.30 ietā izrādē „No saldenās pudeles“.

Ceturtdien, 26. nov., plkst. 19.30 ietā izrādē „Pūt, vējiņi!“. Karavīru biļetes.

Piektīdien, 27. nov., pulksten 19.30 ietā izrādē „Valmieras puikas“. Karavīru biļete.

Dabūjamās biļetes 2. dec. pirmizrādei „Aklā mša“ Enneri un Karmona melodrama 5 cēliekos. Režisors Amtmanis - Briedītis, dekorators A. Cimermanis. Derīga abonementa 6. biļete.

Dailes teātris.

Trešdien, 25. nov., plkst. 19.30 tautas izrādē „Galma koncerts“.

Ceturtdien, 26. nov., plkst. 19.30 „Karoga meklētāji“.

Piektīdien, 27. novembrī, plkst. 19.30 „Karoga meklētāji“.

Sestdien, 28. novembrī, plkst. 19.30 tautas izrādē „Zisija“.

Rīgas Mazais teātris.

Trešdien, 25. novembrī, plkst. 20, Agenskalna ielā 9, 2. Valsts ģimnazijā „Kur zemes hercogs Jēkabs“.

Ceturtdien, 26. nov., plkst. 19.30 Lāčplēšā ielā 43-45 „Uguni“.

KURSI.

Rīgas biržā 1936. gada 25. novembrī.

Devīzes:

1 Amerikas dollars	5,05—5,25
1 Anglijas mārciņa	25,16—25,28
100 Francijas franku	23,77—24,23
100 Beļģijas belgu	86,40—87,90
100 Šveices franku	117,70—119,20
100 Itālijas liru	26,90—27,40
100 Zviedrijas kronu	129,05—131,05
100 Norvēģijas kronu	125,75—127,75
100 Dānijas kronu	111,60—113,60
100 Austrijas šilīnu	96,00—98,00
100 Čekoslovākijas kronu	18,05—18,55
100 Holandes guldenu	277,75—280,75
100 Vācijas marķu	205,60—207,60
100 Somijas marķu	11,00—11,30
100 Igaunijas kronu	137,95—139,95
100 Polijas zlotu	96,40—98,00
100 Lietavas liru	87,05—88,25
100 Dancigas guldenu	96,40—98,00

Vērtspapiri:

6% Latv. hip. bankas ķīlu zīmes 95—96

Rīgas biržas kotācijas komisijas

priekšsēdētājs P. Role.

Zvērināts biržas māklers H. Kīršteins.

Redaktors M. Ārons.

Šim numuram 8 lapaš puses.

Tiesu sludinājumi.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, saskaņā ar Civilprocesa nolikumu 1575. p., paziņo, ka 1936. g. 2. decembrī minētās nodalās atklātā tiesas sēdē nolasis 1936. g. 9. oktobrī Rīgā mirušās Amālijas Florentines Vosgirts (Wosgirdt), atr. Veiss, dzim. Freibergs, un viņas vīra Jāzepa Vosgirta testamentu. 25046v Rīgā, 1936. g. 20. novembrī.

Priekšsēdētāja b. H. Mintals. Sekretārs E. Lasmanis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, saskaņā ar Civilprocesa nolikumu 1575. p., paziņo, ka 1936. g. 2. decembrī minētās nodalās atklātā tiesas sēdē nolasis 1936. g. 9. septembrī Rīgā mirušās Oskara Adolfa d. Vachtera un tā sievas Alīdes, dzim. Vents (Vends) testamentu. 25044v Rīgā, 1936. g. 20. novembrī.

Priekšsēdēt. b. H. Mintals. Sekretārs E. Lasmanis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, saskaņā ar Civilprocesa nolikumu 1575. p., paziņo, ka 1936. g. 2. decembrī minētās nodalās atklātā tiesas sēdē nolasis 1936. g. 8. oktobrī Rīgā mirušās Hīrša Šlema (Šloma) d. Mālera testamentu. 25045v Rīgā, 1936. g. 20. novembrī.

Priekšsēdētāja b. H. Mintals. Sekretārs E. Lasmanis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, saskaņā ar Civilprocesa nolikumu 1575. p., paziņo, ka 1936. g. 2. decembrī minētās nodalās atklātā tiesas sēdē nolasis 1936. g. 9. oktobrī Rīgā mirušās Amālijas Florentines Vosgirts (Wosgirdt), atr. Veiss, dzim. Freibergs, un viņas vīra Jāzepa Vosgirta testamentu. 25046v Rīgā, 1936. g. 20. novembrī.

Priekšsēdētāja b. H. Mintals. Sekretārs E. Lasmanis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, saskaņā ar Civilprocesa nolikumu 1575. p., paziņo, ka 1936. g. 2. decembrī minētās nodalās atklātā tiesas sēdē nolasis 1936. g. 31. martā Valmierā mirušās Marijas Jāna m. Neilands-Bisenieks, dzim. Karitons, testamentu. Rīgā, 1936. g. 20. novembrī.

Priekšsēdēt. b. H. Mintals. Sekretārs E. Lasmanis.

Rīgas apgabalt. 3. civilnodala, saskaņā ar Civilprocesa nolikumu 1575. p., paziņo, ka 1936. g. 2. decembrī minētās nodalās atklātā tiesas sēdē nolasis 1936. g. 30. septembrī Rīgā mirušās Jēkaba Miķeļa d. Pētersona testamentu. 25048v Rīgā, 1936. g. 20. novembrī.

Priekšsēdēt. b. H. Mintals. Sekretārs E. Lasmanis.

Liepājas 2. iec. mirtiesnesis ar 1936. g. 4. augusta tiesas pavēli Katrīnu Augstpūti, dzim. 1898. g. 18. martā, pēc Sodulik. 236. p. 1. d. sodīts ar Ls 15,—

vai maksātnespējas gadījumā ar 4 dienām aresta par to, ka š. g. 11. jūlijā savā piena veikalā Liepājā, Kungu ielā 49, tirgojusies ar nepilnvērtīgu un bojātu pienu. Liepājā, 1936. g. 21. novembrī. 25068b.

Mirtiesnesis T. Vēgners.

Liepājas 2. iec. mirtiesnesis ar 1936. g. 29. septembra tiesas pavēli Katrīnu Augstpūti, dzim. 1898. g. 18. martā, pēc Sodulik. 236. p. 1. d. sodīts ar Ls 20,— vai maksātnespējas gadījumā ar 5 dienām aresta par to, ka savā piena veikalā Liepājā, Kungu ielā 49, š. g. 4. septembrī tirgojusies ar pilnpienu, saturošu zemu tauku proc. Liepājā, 1936. g. 21. novembrī. 25069x.

Mirtiesnesis T. Vēgners.

Liepājas 2. iec. mirtiesnesis ar 1936. g. 4. augusta tiesas pavēli Katrīnu Augstpūti, dzim. 1898. g. 18. martā, pēc Sodulik. 236. p. 1. d. sodīts ar Ls 10,— vai maksātnespējas gadījumā ar 3 dienām aresta par to, ka š. g. 11. jūlijā savā piena veikalā Liepājā, Kungu ielā 49, tirgojusies ar bojātu pilnpienu. Liepājā, 1936. g. 21. novembrī. L. 432 25071x.

Mirtiesnesis T. Vēgners.

Dagdas iec. mirtiesnesis, pamatojoties uz Civilproc. nolik. 1776.—1779. p., Civillik. X sēj. 1. d. un savu 1936. g. 20. novembra lēmumu, izsludina par

anulētu un nederīgu Rozālijas Patmalnieks — Miķelim Patmalniekam izdoto ģenerālpilnvaru, ko apliecinājis Rēzeknes notārs E. Purģis 1933. g. 21. aprīlī ar reģ. 1173. num. un arī visas Miķeļa Patmalnieka uz šīs pilnvaras pamata izdotās pilnvaras. Dagdā, 1936. g. 20. novembrī. C. 658 25071x.

Mirtiesnesis J. Vildavs.

Rīgas apgabalt. 2. iec. tiesu izpildītājs paziņo, ka 1936. gada 2. decembrī, plkst. 11, Rīgā, P. Briēža ielā 27, 2. dz., pārdos Izaka Mizrocha mēbeles u. c., novērtētas par Ls 350,—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdošanas mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. 25335

Rīgā, 1936. g. 25. novembrī.

Tiesu izpild. A. Grīnfēlds.

Rīgas apgabaltiesas 4. iec. tiesu izpildītājs J. Petersons (Rīgā, Getrūdes ielā 3, 1. dz.) paziņo, ka 1936. g. 3. decembrī, plkst. 12, Rīgā, Parka ielā 2, 2. dz. un pēc tam L. Kalēju ielā 9-11, eksprešu noliktavā pārdos izsolē Alekša Torchiani dzīvokli un veikalā iekārtu novērtēti par Ls 2713,—.

Apskatīt pārdošanas mantu varēs izsoles vietā. Rīgā, 1936. g. 24. novembrī. 25333c Tiesu izp. J. Pētersons.

Rīgas apgabaltiesas 5. iec. tiesu izpildītājs J. Kurmiņš paziņo, ka 1936. g. 27. novembrī, 10.20, Rīgā, Ganību dāmi 5, izsludinātā kustama īpašuma pārdošana pie Jakaba Hoffa aetelā. Rīgā, 1936. g. 24. novembrī. 25322r Tiesu izp. J. Kurmiņš.

Rīgas apgabalt. 7. iec. tiesu izpildītājs L. Jakstiņš paziņo, ka 1936. g. 4. decembrī, plkst. 10, Rīgā, Puķu ielā 6, pārdos Kārļa Čikstes „Chevrolet“ preču automobilu, novērtētu par Ls 500,—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdošanas mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. 25330

Rīgā, 1936. g. 23. novembrī.

Tiesu izpild. L. Jakstiņš.

Rīgas apgabalt. 7. iec. tiesu izpildītājs L. Jakstiņš paziņo, ka 1936. g. 4. decembrī, plkst. 10, Rīgā, I. Nometņu ielā 16, pārdos Jāņa Lūša motocykletu un radio aparātu, novērtētus par Ls 300,—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdošanas mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. Rīgā, 1936. g. 23. nov. 25331 Tiesu izp. L. Jakstiņš.

Rīgas apgabalt. 7. iec. tiesu izpildītājs L. Jakstiņš paziņo, ka 1936. g. 8. decembrī, plkst. 10, Rīgā, I. Jaunā ielā 25,29, pārdos Paula Šleversma mēbeles, novērtētas par Ls 300,—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdošanas mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. Rīgā, 1936. g. 23. nov. 25332

Tiesu izpildītājs L. Jakstiņš.

Rīgas apgabaltiesas 8. iecirkņa tiesu izpildītājs J. Driiba paziņo, ka 1936. g. 5. decembrī, plkst. 10, Rīgā, Šķūņu ielā 15, pārdos 2. izsolē Jāņa Pētersona obligāciju par Ls 4000,—, novērtētu par Ls 4000,—.

Izzināt sarakstu, novērtējumu un apskatīt pārdošanas mantu varēs pārdošanas dienā uz vietas. 25164

Rīgā, 1936. g. 21. novembrī.

Tiesu izpild. J. Driiba.

Rīgas notārs Pēteris Sockis, pamatojoties uz 1916. g. 3. jūl. lik. par tirdzniecības un rūpniecības uzņēmumu atsavināšanu, paziņo, ka saskaņā ar viņa, notāra, kantori 1936. g. 19. novembrī ar reģ. 9212. num. apliecinātu dalīšanas līgumu, ierakstītu aktu grāmatā 71. num., ķīmisku tīrītavu, veļas mazgātavu un krāsotavu uz firmu „Aleksandrs Steinitis“, sastāvošu no darbnīcas Rīgā, Valdemāra ielā 17, un pieņemtavām: a) Rīgā, Kr. Barona ielā 23, b) Rīgā, Marijas ielā, stacijas jānbūvē un d) Rīgā, Kēniņu ielā 14, ieguvusi Astra - Sīviņa - Emīlija Steinitis, savā vienīgā īpašumā, bet Arturs Steinitis no kopīpašuma ir izstājies. Notārs P. Sockis.

Rīgas apgabalt. Rīgas apr. 1. iec. tiesu izpild. K. Riekstiņš (kancel. Rīgā, Brīvības ielā 85, 9. dz.), saskaņā ar Civilproc. nolik. 1280. līdz 1306. p. paziņo, ka:

- 1) Valsts zemes bankas aizdevuma Ls 680,— nenomaksāto termiņmaksu piedziņai 1937. g. 27. februārī plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodaļas sēžu zālē pārdos 2. publiskā izsolē Valdemāra Ezeriņa nekustamo mantu pilnā sastāvā, kas atrodas Rīgas apr. Rembates pag., ierakstīta zemes grāmatu reģ. 4330. num. un sastāv no Rembates muižas atdalītā zemes gabala 478 F, 28775 kv. m kopplatībā;
- 2) nekustamās mantas izsoles vērtība Ls 700,—;
- 3) tai ir hipotēku parādi Ls 1900,—;
- 4) solītājiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitdaļa — Ls 70,— un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomās nekustamās mantas iegūšanai tanis gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;
- 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā;
- Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Visos pārdomās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles dienas Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā.

Rīgā, 1936. g. 12. nov. 25157
Tiesu izp. K. Riekstiņš.

Rīgas apgabaltiesas Valmieras apr. 1. iec. tiesu izpildītājs O. Stellmachers (kancel. Valmierā, Garā ielā 10) paziņo, ka:

- 1) Alberta Vizias prasības piedziņai 1937. g. 28. augustā, plkst. 10, Rīgas apgabaltiesas civilnodaļas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē Jāņa Jāņa d. Grinberga nekustamās mantas domāto daļu, kas atrodas Valmieras apr. Dikļu pag., ar zemes grāmatu reģ. 560. num. un sastāv no Dikļu muižas atdalītām Jostiju un Krogus mājām;
- 2) nekustamā manta novērtēta pilnā sastāvā par Ls 23.700,—;
- 3) nekustāmā manta aprūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 28.336,—;
- 4) solītājiem jāiemaksā novērtēšanas summas 1/10 daļa, t. i. — Ls 395,— un jāiesniedz tieslietu ministra atļauja pārdomās nekustamās mantas iegūšanai tanis gadījumos, kad tāda pēc likuma ir vajadzīga;
- 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Rīgas-Valmieras zemes grāmatu nodaļā.
- Tiesības, kas novērs pārdošanu, jāuzrāda līdz pārdošanas dienai.

Visi pārdomās nekustamās mantas dokumenti ieskatāmi tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles Rīgas apgabaltiesas 3. civilnodaļas kancelejā.

Valmierā, 1936. g. 21. nov.
Tiesu izp. O. Stellmachers.

Jelgavas apgabalt. Tūkuma apr. tiesu izpildītājs A. Blauberģs (kancel. Tukumā, Zīgr. Meierovica ielā 30) paziņo, ka:

- 1) Valsts zemes bankas aizdevuma nodāļas prasības apmierināšanai 1936. g. 9. decembrī, plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē pilnā sastāvā Jāņa-Arnolda Alberta nekustamo mantu — Tūkuma apr. Tumes pag. Jaunmoku muižas „Jaunie-Rotkaji” mājas, ar zemes grāmatu reģ. 5228. num., 19,032 ha platībā;
- 2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 4873,—;
- 3) nekustamā manta aprūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 48.500,— ar proc.;
- 4) nekustamā manta aprūtināta arī ar sekošu zemes grāmatas ievestu atzīmi: „Atdalot Jauno-Rotkaju” mājas, uz tām pārvesta uz Rotkaju mājām, ar zemes grāmatu 4392. num., aprūtinājums klausām Tūkuma lut. baznīcai un vietējam mācītājam par labu pēc Armitstēda raksta kororb. 1889. g. 2. novembrī”;
- 5) solītājiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitdaļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomās nekustamās mantas iegūšanai;
- 6) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Tūkuma-Talsu zemes grāmatu nodaļā.
- Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Pārdomās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Tūkuma apr. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles — Jelgavas apgabaltiesas civilnodaļā.

Tukumā, 1936. g. 23. nov.
Tiesu izpild. A. Blauberģs.

Daugavpils apgabaltiesas Jaunlatgales iec. tiesu izpildītājs paziņo, ka „Vald. Vēstn.” 1936. g. 211. num. izsludinātā Aleksandra Sergeja d. Samuilova nekustamās mantas — Jaunlatgales apr. Purv. malas pag. Pojarkovas sādžas 13. viens., kas ierakstīta zemes grāmatu reģistra 3813. num., pārdošana publiskā izsolē 1936. g. 5. decembrī, piedziņas atsaukšanas dēļ ir atcelta.

1936. g. 21. novembrī.
439. 250380
Tiesu izpild. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabaltiesas Jaunlatgales iec. tiesu izpildītājs paziņo, ka „Vald. Vēstn.” 1936. g. 211. num. izsludinātā Feodora Jegora d. Žirnova nekustamās mantas — Jaunlatgales apr. Purvmalas pag. Podlīpnes sādžas

kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles — Jelgavas apgabaltiesas civilnodaļā.

25269
Tukumā, 1936. g. 23. novembrī.
Tiesu izpild. A. Blauberģs.

Jelgavas apgabalt. Tūkuma apr. tiesu izpildītājs A. Blauberģs (kancel. Tukumā, Zīgr. Meierovica ielā 30) paziņo, ka:

- 1) Valsts zemes bankas aizdevuma nodāļas prasības apmierināšanai 1937. g. 26. maijā, plkst. 10, Jelgavas apgabalt. sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē pilnā sastāvā Roberta-Kārļa Kārļa d. Blūma nekustamo mantu — Tūkuma apr. Pūres pag. Pūres-Mērsraga muižas „Mednieki” 50F, 50Fa mājas, ar zemes grāmatu reģ. 3987. num., apm. 20,02 ha platībā;
- 2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 3109,—;
- 3) nekustamā manta aprūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 8500,— ar proc.;
- 4) nekustamā manta aprūtināta arī ar sekošu zemes grāmatas ievestu atzīmi: „Pēc 1926. g. 7. augusta izpirkšanas līguma Zemkopības ministrija patur sev tiesību izmantot saimniecībā esošos ģipsa slāņus”;
- 5) solītājiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitdaļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomās nekustamās mantas iegūšanai;
- 6) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Tūkuma-Talsu zemes grāmatu nodaļā.
- Tiesības, kas šās nekustamās mantas pārdošanu nepieļauj, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Pārdomās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Tūkuma apr. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles — Jelgavas apgabaltiesas civilnodaļā.

Tukumā, 1936. g. 23. nov.
Tiesu izpild. A. Blauberģs.

Jelgavas apgabalt. Tūkuma apr. tiesu izpildītājs A. Blauberģs (kancel. Tukumā, Zīgr. Meierovica ielā 30) paziņo, ka:

- 1) A/S „Latvijas Kreditbanka” un citu kreditoru prasību apmierināšanai 1937. g. 3. martā plkst. 10, Jelgavas apgabaltiesas sēžu zālē pārdos 1. publiskā izsolē pilnā sastāvā Kriša-Roberta Viņa d. Franča nekustamo mantu, Tūkuma apr. Sēmes pag. Raudas muižas „Pūnieku” mājas, ar zemes grāmatu reģ. 1802. num., 144 pūrv. 9 kaps minus 18,9107 ha platībā;
- 2) nekustamā manta publiskai izsolei novērtēta par Ls 6285,—;
- 3) nekustamā manta aprūtināta ar hipotēku parādiem par Ls 13.485,63 ar proc.;
- 4) solītājiem jāiemaksā drošības nauda — novērtējuma desmitdaļa — un jāuzrāda tieslietu ministra atļauja pārdomās nekustamās mantas iegūšanai;
- 5) šās nekustamās mantas zemes grāmatas ved Tūkuma-Talsu zemes grāmatu nodaļā.
- Tiesības, kas novērs šās nekustamās mantas pārdošanu, jāpieteic līdz izsoles dienai.

Pārdomās nekustamās mantas dokumentos var ieskatīties Tūkuma apr. tiesu izpildītāja kancelejā, bet 2 nedēļas pirms izsoles — Jelgavas apgabaltiesas civilnodaļā.

Tukumā, 1936. g. 23. nov.
Tiesu izpild. A. Blauberģs.

Daugavpils apgabaltiesas Jaunlatgales iec. tiesu izpildītājs paziņo, ka „Vald. Vēstn.” 1936. g. 183. num. izsludinātā Ivana Daniela d. Feodorova nekustamās mantas — Jaunlatgales apr. Augšpils pagasta zemes gab. ar nosaukumu „Urdziņu mājas” 9F num., kas ierakstīta zemes grāmatu reģistra 973. num., pārdošana publiskā izsolē 1936. g. 5. decembrī, piedziņas atsaukšanas dēļ ir atcelta.

1936. g. 21. novembrī.
339. 250400
Tiesu izpild. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabaltiesas Jaunlatgales iec. tiesu izpildītājs paziņo, ka „Vald. Vēstn.” 1936. g. 211. num. izsludinātā Aleksandra Sergeja d. Samuilova nekustamās mantas — Jaunlatgales apr. Purv. malas pag. Pojarkovas sādžas 13. viens., kas ierakstīta zemes grāmatu reģistra 3813. num., pārdošana publiskā izsolē 1936. g. 5. decembrī, piedziņas atsaukšanas dēļ ir atcelta.

1936. g. 21. novembrī.
439. 250380
Tiesu izpild. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabaltiesas Jaunlatgales iec. tiesu izpildītājs paziņo, ka „Vald. Vēstn.” 1936. g. 211. num. izsludinātā Aleksandra Sergeja d. Samuilova nekustamās mantas — Jaunlatgales apr. Purv. malas pag. Pojarkovas sādžas 13. viens., kas ierakstīta zemes grāmatu reģistra 3813. num., pārdošana publiskā izsolē 1936. g. 5. decembrī, piedziņas atsaukšanas dēļ ir atcelta.

1936. g. 21. novembrī.
439. 250380
Tiesu izpild. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabaltiesas Jaunlatgales iec. tiesu izpildītājs paziņo, ka „Vald. Vēstn.” 1936. g. 211. num. izsludinātā Feodora Jegora d. Žirnova nekustamās mantas — Jaunlatgales apr. Purvmalas pag. Podlīpnes sādžas

16. viens., kas ierakstīta zemes grāmatu reģistra 3194. num., pārdošana publiskā izsolē 1936. g. 5. decembrī piedziņas izbeigšanas dēļ ir atcelta.

1936. g. 21. novembrī.
440. 250390
Tiesu izpild. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabaltiesas Jaunlatgales iec. tiesu izpildītājs paziņo, ka „Vald. Vēstn.” 1936. g. 211. num. izsludinātā Filipa Alekseja d. Gorbanā nekustamās mantas — Jaunlatgales apr. Purvmalas pag. Pojarkovas sādžas 1. viens., kas ierakstīta zemes grāmatu reģistra 3801. num., pārdošana publiskā izsolē 1936. g. 5. decembrī piedziņas izbeigšanas dēļ ir atcelta.

1936. g. 21. novembrī.
438. 250410
Tiesu izpild. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabaltiesas Jaunlatgales iec. tiesu izpildītājs paziņo, ka „Vald. Vēstn.” 1936. g. 211. num. izsludinātā Filipa Alekseja d. Gorbanā nekustamās mantas — Jaunlatgales apr. Purvmalas pag. Pojarkovas sādžas 1. viens., kas ierakstīta zemes grāmatu reģistra 3801. num., pārdošana publiskā izsolē 1936. g. 5. decembrī piedziņas izbeigšanas dēļ ir atcelta.

1936. g. 21. novembrī.
438. 250410
Tiesu izpild. v. i. J. Bormanis.

Daugavpils apgabaltiesas Viļēnu iec. tiesu izpildītājs O. Vilks, saskaņā ar Civilproc. nolik. 1185. panta, paziņo, ka nolikta uz 1936. g. 28. novembrī Leiba-Davida Svalba un Izraēla-Michela Goldšteina nekustamās mantas pārdošana, par ko izslud. „Vald. Vēstn.” 1936. g. 214. num., piedziņas izbeigšanas dēļ atcelta.

1936. g. 23. novembrī.
25274r Tiesu izpild. O. Vilks.

Rīgas notārs Jānis Krūklands, pamatojamies uz 1916. g. 3. jūlija likumu par tirdzniec. un rūpniec. uzņēmumu atsavināšanu, paziņo, ka pēc 1936. g. 20. novembrī viņa kantorī noslēgtā un aktu grāmatā ar 228. num. ierakstītā pirkuma-pārdevuma līguma Rīgā, Sētas ielā 1, 13. dz. dzīvojošā Milda-Elstance Ozoliņš pārdeva Ozoliņu pagasta „Jauntīlpošu” dzīvojamam Albertam Dravniekam pārtikas un delikatesu veikala Rīgā, Gertrūdes ielā 53 iekārtu un preces.

Notārs J. Krūklands.

Āru iestāžu sludinājumi.

Paziņojums.
1936. g. 9. novembrī finanšu ministrs apstiprinājis Ebreju sabiedrisko nama iegūšanas un izmantošanas akciju sabiedrības „Vienība” statūtu 5. panta grozījumus, saskaņā ar ko sabiedrības pamatkapitāls samazināts no Ls 400.000,— uz Ls 240.000,—, kas sadalās 4000 akcijās par Ls 60,— katra.

Ķapitāla samazinājumam finanšu ministrs apstiprinājis sekojošus noteikumus:

- 1) Sabiedrība samazina savu kapitālu par Ls 160.000,—, nosakot to uz Ls 240.000,—, līdzšinējo Ls 400.000,— vietiā;
  - 2) šim nolūkam katras akcijas nominālvērtība tiek noteikta uz Ls 60,— līdzšinējo Ls 100,— vietiā, par ko uz katras akcijas taisāma vajadzīgā atzīme;
  - 3) pamatkapitāla samazināšanas summa Ls 160.000,— jāizlieto šādā veidā: zaudējumu segšanai jānoraksta Ls 159.117,40 un atlikusie Ls 882,60 jāieskaita speciālā rezerves kontā;
  - 4) akciju īpašniekiem vai to turētājiem jānodod visas akcijas 3 mēnešu laikā pēc šo noteikumu apstiprināšanas dienas sabiedrības valdei, Rīgā, Skolas ielā 6, kura tās nodod Valstspariņu spiestuvei atzīmes izgatavošanai par akcijas nominālvērtības grozīšanu uz Ls 60,—;
  - 5) pēc iepriekšējā punktā minētā termiņa noteicēšanas visas sabiedrības statūtos un likumā paredzētās akcionāru tiesības bauda vienīgi pārkārtoti akciju turētāji;
  - 6) ne vēlāk kā 6 mēnešu laikā pēc šo noteikumu apstiprināšanas dienas sabiedrības valdei jāuzrāda Finanču ministrijai Valstspariņu spiestuves aplieciņa, ka visām akcijām uzspiesta atzīme par nominālvērtības grozīšanu. Pretējā gadījumā sabiedrības akciju kapitāla samazināšana uzskatāma par nenotikušu nn sabiedrības statūtu 5. § 1. piezīme par atceltu.
- 25135v
Tirdzniec. nod. vadītājs V. Rauchmanis.
Referents R. Bērziņš.

Iekšlietu ministrijas emigrācijas un turisma nodaļa izsludina par nederīgu nozaudēto Latvijas ārzuļu pasi 002737 H, kas izdota Rīgā, 1934. g. 3. jūlijā Feodoram Fogelam.

25115v

Nodokļu departamenta nodokļu piedziņas paziņo, ka 1936. g. 1. decembrī plkst. 11.30 Rīgā, Dzirnava ielā 63, 21. dz., pārdos vairāksolišanā Jāņa Ozola mantu, novērtētu par Ls 250,—, nodokļu parāda piedziņai.

25321z Rīgā, 1936. g. 23. novembrī.
Nodokļu piedz. N. Springis.

Nodokļu departamenta nodokļu piedziņas paziņo, ka 1936. g. 2. decembrī plkst. 12 Rīgā, Kr. Barona ielā 40, 12. dz., pārdos vairāksolišanā Beilas-Furmajas Levis mēbeles, novērt. par Ls 285,— viņas dažādu nodokļu parāda piedziņai.

25329r Rīgā, 1936. g. 24. novembrī.
Nodokļu piedz. V. Krūmiņš.

Rīgas preču stacijā
š. g. 28. un 30. novembrī, pl. 10, pārdos ūtrupē saņēmtu neizpirkto sūtījumus:

1 kaste zivju konservu, 50 kg, pēc sūtījuma Daugavpils 1 — Rīga-pr. 72; nosūt. Brāļi J. un Z. Zilberī; saņ. dupl. uzr.

Rīgas pref. 2. iec. priekšnieks paziņo, ka 1936. g. 3. decembrī, plkst. 10, Rīgā, Vilandes ielā 4-a, 6. dz. Rīgas pils: valdes dzīvokļu nodaļas piedziņas lietā pārdos atklātā vairāksolišanā Rafeļa Šmuloviča 1 magoņkoka finiera bufeti, kas novērtēti par Ls 201.

Pārdomāmā manta apskatāma izsoles dienā un laikā uz vietas.

Iec. priekšn. pal. (paraksts).

Iūkstes apr. polic. 1. iec. priekšn. 1936. g. 4. decembrī, plkst. 10 Grīvā, bij. tirgus laukumā, atklātā izsolē dzīvokļa nodokļa piedziņai Grīvas pilsetai par labu pārdos Movšas Kaplāna sienas pulksteņi un drēbju skapi.

Pārdomāmās mantas apskatāmas pārdošanas dienā un vietiā. Grīvā, 1936. g. 23. nov. 25284r 5632/1
1. iec. priekšn. (paraksts).

Gaiķu pag. valde
š. g. 31. decembrī, plkst. 12, Gaiķu pagasta namā (tālrunis Gaiķi 19, tuvākā dzelzceļa stac. Saldus) pārdos vairāksolišanā pagasta nespējnieku namu „Spundiņi”;

zemes kopplatībā 2,97 ha ar 4 saimniecības ēkām: 1) mūra dzīv. ēka, 2) koka kūts-klēts, 3) malkas šķūnis, koka un 4) koka pirts. Ēkām skaidu jumti.

Vairāksolišana sāksies no Ls 1500,—.

Solītājiem jāuzrāda Tieslietu ministrijas atļauja iegūt nekustamo īpašumu laukos un jāiemaksā Ls 150 drošības nauda.

Pagasta vecākais K. Krecers.
2* Darbvedis M. Turks.

Liezeres - Mēdzulas - Lubejas pašvaldību veselības aizsardzības savienība vajadzīgs lauku aptiekas pārvaldnieks.

Vēlēšanas Liezeres doktorātā š. g. 2. decembrī, plkst. 10, Pilntiesīgu kandidātus līdz ierasties personīgi, iepriekš iesniedzot vajadzīgos dokumentus ar dzīves aprakstu.

Tuvākas ziņas vēlēšanu dienā un pa tālruni Liezere 1 un 13.

Tuvākā stacija Madona 20 km.
25283b Valde.

Latvijas universitāte izsludina par nederīgu studentes Inas Šules nozaudēto leģitīmācijas 6511. kart.

25116v

Rīgas prefekt. 8. iec. priekšn. izsludina par nederīgām kara klausības apliecības: 1) 4745. apl. ko Jaunjelgavas-Ilūkstes kara apr. priekšn. 1925. g. 21. janv. izdevis Vulfam Frōstam; 2) 29618. aplieciņu, ko Rīgas kara apr. priekšn. 1933. g. 14. sept. izdevis Jānim Pabērzam.

25114v

Bejas pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto 1917/18317. zirga pasi, ko Kacēnu pag. valde 1928. g. 14. maijā izdevusi Gustavam Silbaumam, un 40. labības grāmatīgu, ko šī pag. valde 1936. g. izdevusi Oto Bērziņam.

Bēnes pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto Z. 33745/166 — D. darba grāmatīgu, ko Jelgavas pils. valde 1932. g. 4. jūnijā izdevusi Bronislavam Crepinkim.

24918b

Cēsu apr. polic. 2. iec. priekšn. izsludina, ka Jānis Lazdiņš, dzīv. Sērmaukšu pag. „Klētņiekos”, pieteicis par š. g. jūlijā nozaudētu 16 kal. „Pieper” sist. divstobru medību skrošu 2169. bisi. Atradējam ta jānodod policijai.

Cības pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto 77. labības grāmatīgu, ko šī pag. valde 1935. g. izdevusi Ignatam Anđžanam.

24724b

Kara min. Apgādes pārvalde

1936. g. 27. novembrī, plkst. 11, izdos sacensībā

šī budž. gada laikā, t. i. līdz 1937. g. 31. martam izpildāmos sikos remontu darbus,

kuŗu izmaksa pēc iepriekšējiem darbu maksas aprēķiniem nepārsniedz kopsummā Ls 3000,— vienā ēkā, Apgādes pārvaldes būvniecības daļas 1. rajonā:

1. iecirknī — Rīga — Daugavas labais krasts, izņemot Kundziņsalu un Mangaļsalu un
2. iecirknī — Rīga — Daugavas kreisais krasts, izņemot Bolderāju un Daugavgrīvu, kopā par abiem iecirkņiem . . . . . Ls 9000,—
3. iecirknī — Bolderāja, Daugavgrīva, Mangaļsala, Kundziņsala, Stopiņu nometne, Gauļas poligons, Jelgava, Svēte, Kemerī, Tukumā, Ventspils, Oviši, Miķelbāka par . . . . Ls 1000,—

Sacensību noturēs izsoļu telpās, Rīgā, Valdemāra ielā 10/12, 1. dz. Tuvāki nosacījumi finanŗu daļā. L 4446 25151

Kara min. Apgādes pārvalde

1936. g. 3. decembrī, plkst. 11, izdos sacensībā

Rīgas kara slimnīcas kapliŗas pusbūves darbus

par Ls 14.758,57.

Piedāvājuma drošība Ls 750,— — Sacensība notiks izsoļu telpās, Rīgā, Valdemāra ielā 10/12, 1. dz. — Tuvāki nosacījumi finanŗu daļā. L 4443 25150

Dzelzceļu virsvalde

iznomā uz 2 gadiem, skatļot no 1937. g. 1. janvāŗa:

- 1) bufetes ar tiesību tirgoties ar alu un vietiējiem augļu un ogu viniem sekojošās stacijās: Bulduros, Ņēmeros, Bolderājā, Talsos un Daudzēvā;
- 2) bufetes ar tiesību tirgoties ar alu: Skrundā, Jumpravā, Bēnē un Rudbāržos;
- 3) frizētavŗu Kalvenē;
- 4) telpas ceļotāju piederumu pārdošanai Liepājā;
- 5) augļu kioskus: Rīgas pas., Dzirnava un Turgeŗeva ielu stūrī;
- 6) zemes laukumos augļu kiosku celšanai: Zemitānos, Rīga krasta stac., Ņegumā, Baltezerā, Ovišos un Vēŗgalē;
- 7) ateju apkalpošanu Liepājā un
- 8) reklāmu izlikšanas tiesības valsts dzelzceļu pasaŗieŗu vagonos un Rīgas-Jelgavas autobusu līnijas autobusus.

Kopā ar bufetēm Bulduru, Ņēmeru, Skrundas un Talsu stacijās izīrē bufetŗu nomniekiem dzīvokļa vai atŗtās telpas.

Bufetŗu telpas apkurina dzelzceļi uz sava rēķina. Drošības naudas sacensībai katrai bufetŗei, frizētavai, telpām ceļotāju piederumu pārdošanai, zemes laukumam augļu kioska celšanai, ateju apkalpošanai un reklāmu izlikšanai autobusos pa Ls 100,—, reklāmu izlikšanai pasaŗieŗu vagonos Ls 1000,—. Nomas objekts iznomā dzelzceļi pēc likuma 19. p. izpildu noteikumiem. Piesolījumi, apmaksāti ar likumā paredzēto zīmogņodevu, jāiesūta ekspluatācijas direktījai Rīgā, Gogoļa ielā 3, 108. istabā, vēlākais līdz 1936. g. 8. decembrim, plkst. 10, slēgtās aploksnēs ar uzrakstu „Uz . . . . . sacensību”, bet iesniegto piesolījumu izskatīšana notiks minētā dienā plkst. 10.15, 106. istabā. Piesolījumus jāuzrāda nomas nauda par 2 gadiem, bet personām, kas nav staciju bufetŗu nomnieki, jāuzrāda arī, kur šīs personas līdz šim ir turējušas bufetes. Noteikumi un tuvākas ziņas ekspluatācijas direktījā, 108. istabā. 25152z L 4440

Dzelzceļu 1. ceļu iec. priekšnieks

savā birojā, Rīgas 1. stac. š. g. 8. decembrī, plkst. 12, izdos jauktā izsolē

ledus piegādi sekošās vietiās:

1. Dzelzceļu virsvaldes ambulancei 100 m ³	Drošības nauda	25,—
2. Rīgas preču stacijas	„ 25 „ „ „ 15,—	
3. Šķirotavā	„ 250 „ „ „ 60,—	
4. Ikšķilē	180 „ „ „ 50,—	
5. Lielvārdē	230 „ „ „ 60,—	
6. Jumpravā	250 „ „ „ 60,—	
7. Koknesē	124 „ „ „ 30,—	
8. Pļaviņās	250 „ „ „ 60,—	
9. Sundaŗos	250 „ „ „ 60,—	

Tuvākas ziņas iecirkņa birojā, darba laikā. 25149z L 4437

Popes virsmeŗniecība

1936. g. 30. decembrī, plkst. 12, Popes pag. namā, mutiskā izsolē pārdos:

- 1) augošu meŗu

1., 2., 3., 4. un 5. iec. meŗniecībās, pavisam 89 vienības, vērtībā no Ls 4,— līdz Ls 510,— un

- 2) nolietotās ēkas noplēšanai

pavisam 3 vienības, vērtībā no Ls 3,— līdz Ls 40,—

Meŗu pārdos saskaņā ar zemkopības ministra apstiprinātiem noteikumiem, bet nolietotās ēkas pēc virsmeŗniecības noteikumiem.

Virsmeŗniecība patur sev tiesības izsludināt vienības nopemt no izsoles pēc saviem ieskatiem.

Tuvākas ziņas virsmeŗniecības kancelejā un pie iecirkņa meŗziņiem.

Popes virsmeŗniecība.

Daugavpils telefona kantoŗa priekšnieks izsludina par nederīgu nozaudēto radiofona abonementa 629. atļauju, ko šis kantisr 1932. g. 31. martā izdevis Volfam Stolperam. 25081v

Jelgavas apr. polic. 2. iec. priekšnieks izsludina par nederīgu nozaudēto Latvijas iekšzemes pasi ser. BZ 013100/39492, ko Liepāŗas pref. 1928. g. 12. jūnijā izd. Iļzai Celmaņis. 24429x

Iŗlvas pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto Latv. iekšzemes 457. pasi, ko šī pag. valde 1922. g. 4. sept. izdevusi Jānim Kriŗā d. Niedrem, dzim. 1889. g. 25. okt. 24055x

Laŗu pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto Latvijas iekšzemes pasi ser. KN Ņ 017369/2268, ko šī pag. valde 1931. g. 30. sept. izdevusi Reizei Haimoviŗs. 24054x

Mežu departaments

pažņo, ka 1936. g. 4. decembra augoša meža pārdošanas izsolē, Liepājā, Rucavas virsmežniecības izsoles 1., 2., 3. un 5. vienības pārgrupētas un pārdošanā nāks pēc šāda grupējuma:

Izs. vien. №	Kādas virsmežniecības, novada, apgaitas un kvartāla	Pārdos pēc platības ha	Koku suga	Novērtējums latos	Nodrošinājums liguma izpildīšanai	Piemaksa mežu kultūru darbiem	Atstājamo sēklinieku skaits	Piezīmes
Rucavas virsmežniecībā.								
I iec. mežniecībā.								
Slamstes novadā.								
1.	1936. g. c.: Pūces 1. apg., 9. kv. 1. un 2. atd., 10. kv., 1. un 2. atd., 11. kv., 1.—3. atd., 13. kv., 1. atd., Kalna 5. apg., 16. kv., 1. un 2. atd., 17. kv., 1. un 2. atd., 29. kv., 1. un 2. atd.	18,62	priede, egle, bērzs, m. alksnis, apse, osis	31500				Nav cērtami numerēti koki: 9. kv., 1. atd. — 9, 11. kv., 1. atd. — 4, 11. kv., 2. atd. — 4, 11. kv., 3. atd. — 10, 13. kv., 1. atd. — 9. Saudzējama jaunaudze: 11. kv., 1. atd., 17. kv., 1. atd. 32. kv., 1. atd. nav cērtami 40 num. koki.
2.	Sileneka 2. apg., 1936. g. c.: 32. kv., 1. atd., 65. kv., 1. atd., 89. kv., 1. un 2. atd., 33. kv., 1934. g. c., 1. atd.	10,18	priede, egle, bērzs, alksnis	23600				Nav cērtami numerēti koki: 92. kv., 1. atd. — 31, 2. atd. — 15.
3.	Ignata 3. apg., 1936. g. c.: 18. kv., 1. atd., 19. kv., 1. un 2. atd., 36. kv., 1. atd., 92. kv., 1. un 2. atd., 93. kv., 1. atd.	6,35	priede, egle, bērzs, alksnis	16700				Nav cērtami numerēti koki: 69. kv., 1. atd. — 70, 2. atd. — 20, 67. kv., 1. atd. — 80. Saudzējama jaunaudze 70. kv., 1. un 2. atd.
5.	Dzērvēna 6. apg., 1936. g. c.: 86. kv., 8. atd., 102. kv., 1. un 2. atd., 109. kv., 1.—3. atd., 111. kv., 1. atd.	16,01	priede, egle, bērzs, alksnis, apse	28200				87. kv., 1. atd. saudzējama jaunaudze.
II iec. mežniecībā.								
Dunikas novadā.								
9.	Dunikas 11. apg., 1936. g. c.: 67. kv., 1. un 2. atd., 69. kv., 1. un 2. atd., 70. kv., 1. un 2. atd., 55. kv., 1934. g. c., 1. atd.	20,35	egle, priede, bērzs, apse, alksnis	29800				11. kv., 4. atd., 12. kv., 1. atd., saudzējama jaunaudze.
10.	Šķutes 12. apg., 1936. g. c.: 51. kv., 1. un 2. atd., 53. kv., 1. atd., 63. kv., 1.—3. atd.	5,88	priede, egle, alksnis, bērzs	7200				
11.	Bārbiška 13. apg., 1936. g. c.: 64. kv., 1. un 2. atd., 65. kv., 1.—3. atd.	5,46	priede, egle, alksnis, bērzs, apse	12300				
12.	Svikļa 14. apg., 1936. g. c.: 82. kv., 1. atd., 86. kv., 1. un 2. atd., 87. kv., 1. atd., 96. kv., 1. un 2. atd.	16,77	egle, priede, bērzs, apse, alksnis	15700				
III iec. mežniecībā.								
Luknes novadā.								
13.	Jāneka 16. apg., 1936. g. c.: 60. kv., 1. atd., 61. kv., 1. un 2. atd., 72. kv., 1. atd.	6,21	priede, egle, bērzs	14500				
14.	Dejus 17. apg., 1936. g. c.: 11. kv., 1.—5. atd., 12. kv., 1. atd., 46. kv., 1. un 2. atd.	7,43	egle, priede, alksnis, bērzs, apse	11000				
15.	Remesa 18. apg., 1936. g. c.: 14. kv., 1. un 2. atd., 15. kv., 2. un 3. atd.	5,84	egle, priede, apse, bērzs, alksnis	10500				
16.	Lankuta 21. apg., 1936. g. c.: 34. kv., 1. un 2. atd., 63. kv., 1. atd., 64. kv., 1. atd.	2,49	priede, egle, apse, bērzs	6500				
17.	Žābaka 22. apg., 1936. g. c.: 37. kv., 1.—4. atd., 52. kv., 1. un 2. atd., 54. kv., 1. un 2. atd., 56. kv., 1. un 2. atd.	13,00	egle, priede, bērzs, apse, alksnis, ozols	17500				
IV iec. mežniecībā.								
Rucavas novadā.								
18.	Pilēna 24. apg., 1936. g. c.: 1. kv., 1.—3. atd., 9. kv., 1. atd., 15. kv., 1.—3. atd., 17. kv., 1. un 2. atd.	15,13	priede, egle, bērzs, m. alksnis	28000				17. kv., 1. atd. atstājams 1 apzīmēts koks ar 1. num., kuņģi atrodas melnā stārka ligzda un nolaižot blakus augošos kokus ligzda nav izpostama.
19.	Tirelnieka 26. apg., 1936. g. c.: 29. kv., 1.—4. atd., 30. kv., 1. atd., 41. kv., 1. un 2. atd., 53. kv., 1. un 2. atd.	11,22	priede, egle, bērzs, alksnis, apse	22000				36. kv., 1. atd. nav cērtami 79 num. koki un saudzējama jaunaudze.
20.	Pūrtika 27. apg., 1936. g. c.: 35. kv., 1. atd., 36. kv., 1. atd., 49. kv., 1.—3. atd., 52. kv., 1. un 2. atd., 58. kv., 1. un 2. atd., 59. kv., 1. atd.	12,35	priede, egle, bērzs, alksnis, osis	12000				
21.	Kalniška 29. apg., 1936. g. c.: 66. kv., 1. atd., 67. kv., 1. un 2. atd., Sīeža 30. apg., 1936. g. c. 85. kv., 1. atd.	7,26	priede, egle, bērzs, m. alksnis, ozols, osis	8000				
izsoles 4., 6., 7. un 8. vienības pārdos tādā veidā, kā tās bija agrāk izsludinātas.								

15% no vienības pārdošanas summas.
15% no vienības pārdošanas summas.

Aleksandra brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības
1936. g. 22. novembra mantu loterijas
vinestū saraksts.
Ls 275,— vērtībā 3352. num.
Ls 150,— vērtībā 1230. num.
Ls 50,— līdz Ls 100,— vērtībā 1632, 1965, 3133, 4540. num.
Ls 10,— līdz Ls 50,— vērtībā 96, 1399, 1606, 2076, 2143, 2492, 2955, 2962, 3402, 3570, 4320. num.
Ls 5,— līdz Ls 10,— vērtībā 32, 999, 1363, 1874, 1916, 2382, 3629, 4810, 4853. num.
Ls 1,— līdz Ls 5,— vērtībā: 24, 75, 83, 84, 117, 142, 144, 160, 166, 215, 229, 251, 265, 276, 303, 317, 328, 395, 412, 419, 433, 444, 451, 462, 475, 480, 486, 505, 540, 610, 611, 619, 635, 660, 680, 707, 723, 728, 735, 742, 761, 795, 824, 826, 883, 908, 916, 924, 926, 935, 936, 950, 958.
1016, 17, 28, 35, 43, 54, 58, 65, 111, 146, 149, 183, 220, 285, 290, 327, 353, 380, 394, 418, 456, 466, 470, 510, 526, 617, 619, 646, 651, 719, 748, 762, 768, 772, 773, 789, 804, 834, 866, 876, 895, 968, 975, 978.
2003, 15, 81, 89, 90, 113, 141, 145, 149, 159, 215, 282, 297, 326, 344, 357, 411, 413, 421, 448, 466, 483, 495, 527, 545, 556, 559, 569, 584, 592, 605, 611, 616, 641, 645, 685, 689, 734, 773, 794, 796, 817, 836, 858, 859, 863, 865, 870, 895, 896, 977.
3014, 26, 29, 34, 57, 111, 155, 186, 225, 281, 287, 301, 329, 338, 401, 472, 542, 567, 589, 601, 603, 637, 663, 673, 681, 685, 750, 765, 784, 793, 817, 824, 835, 845, 871, 884, 937, 948, 954, 959, 976.
4002, 12, 24, 52, 75, 104, 131, 173, 206, 220, 228, 321, 354, 386, 406, 434, 440, 482, 500, 576, 586, 591, 603, 669, 676, 701, 702, 719, 735, 738, 752, 855, 864, 915, 932, 941, 954. num.
Vinnestus izsniedz Rīgā, Lielā Kalna ielā 30, katru otrdienu un piektdienu no plkst. 18—20, viena mēneša laikā pēc šī vinestū saraksta ieviešanas „Valdības Vēstnesī”. Laikā neizņemtie vinestū paliek biedrības īpašums.
25147v **Valde.**

Maksātnespējīgā parādnieka Pēterja Ducmaņa konkursa valde sasauca š. g. 5. decembrī, plkst. 12.30 Liepājas apgabaltiesas 20. istabā **KREDITORU SAPULCI.**
Dienas kārtība:
1) konkursa valdes ziņojums,
2) maksātnespējas rakstura noteikšana,
3) konkursa slēgšana un dažādi jautājumi.
Liepājā, 1936. g. 20. novembrī.
Konkursa valdes priekšsēdētājs 25075v zvēr. adv. J. Kalniņš.

Maksātnespējīgās Aizputes lauksaimniecības sabiedrības „Rūķis” konkursa valde sasauca š. g. 5. decembrī, plkst. 12, Liepājas apgabaltiesas 20. istabā, **KREDITORU SAPULCI.**
Dienas kārtība:
1) konkursa valdes ziņojums,
2) zvērīnāta aizgādņa atalgojuma noteikšana,
3) jauna konkursa valdes locekļa vēlēšana,
4) pieteikto pretenziju apmierināšana un
5) dažādi jautājumi.
Liepājā, 1936. g. 19. novembrī.
Konkursa valdes priekšsēdētājs 25076v zvēr. adv. J. Kalniņš.

Gārsenes piensaimnieku sabiedrība savā pilnā sapulcē 1936. g. 22. novembrī nolēma savienoties ar Vilkupes piensaimnieku sabiedrību ar visu aktīvu un pasīvu jaunā sabiedrībā ar nosaukumu „Susējas-Gārsenes piensaimnieku sabiedrība”.
Kreditori var pieteikt valdei savus iebildumus pret savienošanos 1 mēneša laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”. 25133v **Valde.**

Vilkupes piensaimnieku sabiedrība savā pilnā sapulcē 1936. g. 22. novembrī nolēma savienoties ar Gārsenes piensaimnieku sabiedrību ar visu aktīvu un pasīvu jaunā sabiedrībā ar nosaukumu „Susējas-Gārsenes piensaimnieku sabiedrība”.
Kreditori var pieteikt valdei savus iebildumus pret savienošanos 1 mēneša laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”. 25134v **Valde.**

Mežu departaments.

7) dažādi jautājumi un priekšlikumi; 25325b
8) likvidācijas noslēgšana.
Akcionāriem, kas vēlas piedalīties sapulcē, jāiesniedz ne vēlāk kā 14 dienas pirms sapulces savas akcijas šādās iestādēs:
Rīgā: likvidācijas komisijā, L. Pils ielā 23, 15. dz.
Berlinē: Commerz- & Privat-Bank A./S., Behrenstrasse 46/48; Dresdener Bank, Behrenstrasse 35/29. **Likvidācijas komisija.**
Maksātnespējīga parādnieka Jozefa Libertāla konkursa valde uzaicina J. Libertāla kreditorus uz **PILNU KREDITORU SAPULCI** Ventspilī, š. g. 5. decembrī, plkst. 15 miertiesas telpās.
Dienas kārtība:
1) konkursa valdes ziņojums;
2) konkursa valdes atalgojums;
3) masas sadalīšana,
4) jautājumi un priekšlikumi.
25142v **Konkursa valde.**

Dažādi sludinājumi.

Akciju sabiedrības Latv. ķemdziju vērpjuve valde uzaicina minētās akciju sabiedrības akcionārus uz **ārkārtēju vispārēju akcionāru sapulci,** 1936. g. 16. decembrī, plkst. 18, Rīgā, Elizabetes ielā 45/47, 6. dz.

Rīgas starptaut. bankas akciju sabiedrības likvidācijas komisija pagodinās ielūgt akcionārus uz **ārkārtējo pilnu sapulci** 1936. g. 17. decembrī, plkst. 11, Rīgā, L. Pils ielā 23, 15. dz.

Dienas kārtība:
1) sapulces vadītāja vēlēšana;
2) likvidācijas komisijas ziņojums;
3) likvidācijas komisijas rīkojumu, izdevumu un bilancu apstiprināšana;
4) akciju kapitāla sadalīšana;
5) likvidācijas komisijas locekļu atbrīvošana no atbildības;
6) atbildīgas personas iecelšana procesa turpināšanai un galīgo norēķinu noslēgšanai;
25323

Rīgas pilsētas aizgādības valde izsludina par nederīgām nozaudētās Rīgas pils. valdes darba nod. izdotās darba grāmatas:
1) R. № 119778/127302, 1932. g. 1. jūl. Hertai-Annai-Matildei Glāznieks, 2) R. № 82119/93498, 1932. g. 21. jūn. Karlīnei-Magdalēnei-Olgai Kristbergs, 3) R. № 162374/163813, 1934. g. 20. martā Zelmāi-Alvinei Matisons, 4) R. № 98737/107229, 1932. g. 28. jūn. Elenei Frīdbergs, 5) R. № 80598/91324, 1932. g. 25. jūn. Annai Fogels, dzim. Šaršuns, 6) R. № 164196/164723, 1934. g. 8. maijā Marijai-Verai Intsons, 7) R. № 23024/17175, 1932. g. 7. jūn. Johannai-Sarlotei Jenerovskis, dzim. Korns, 8) R. № 159351/159225, 1933. g. 19. dec. Rozālijai Trojanovskis, 9) Z. № 00230/230, ko Ābeļu pag. valde 1932. g. 20. jūl. izdevusi Erikam Zvaigzņem, 10) L. № 08027/59, ko Rudzētu pag. valde 1932. g. 17. jūn. izdevusi Venerandai Mašinskis, 11) № 246, ko Džūkstes pag. v. 1932. g. izdevusi Bronislavam Matusevičam, 12) 429, ko Valgundes pag. v. 1936. 25. martā izdevusi Mikēlim Pavlovam, 13) Z. № 78901/2321, ko Tukuma pils. valde 1935. g. 16. nov. izdev. Esterai-Scinai Kopmanis, 14) L. № 31040/6640, ko Daugavpils darba apg. 1932. g. 16. jūn. izdevusi Haimam Ūvšejam Bantam un 15) 81. darba grāmatīgu, ko Pīlās pag. valde izdevusi Zimovijai Astašenko. 25118

Kaulnātas pag. valde izsludina par nederīgu zirga pasi 1994/12594, ko šī pag. valde 1929. g. 25. jūnijā izdevusi Jānim Ūskanam. 23832x

Kokmuižas pag. valde izsludina par nozaudētu 1936. g. labības 118. grāmatīgu, ko šī pag. valde izdevusi Jānim Kencim. 25092r

Kuldīgas apr. polic. 1. iec. priekšnieks izsludina par nederīgām nozaudētās: 1) Latvijas iekšz. pasi ser. LP № 008395/2701, ko Kuldīgas pag. valde 1927. g. 13. dec. izdevusi Edai Tirums un 2) 21669. karakl. applicību, ko Rīgas kara apr. priekšn. 1924. g. 20. maijā izd. Paulim Kārļa d. Reinvaldam.

Liepājas prefekts izsludina par nederīgu nozaudēto 1936./37. g. automobiļa braukšanas 5189. numuru, ko viņš izdevis Eduardam Kiepm. 25084v

Liepājas-Aizputes apr. polic. 1. iec. priekšnieks izsludina par nederīgu nozaud. Latvijas iekšz. pasi ser. ML № 000229, ko viņš 1929. gada 3. janvārī izdevis Izraelim Zilberam. 24430x

Madonas apr. pol. 2. iec. priekšnieks izsludina par nozaudētu Arvīda Audzes Brauninga sist. 28. revolveri, kas atradējām jānodod policijai. 25083v

Priekules pils. valde izsludina par nederīgu nozaudēto 133. darba grāmatīgu, ko Asites pag. valde 1932. g. 15. jūnijā izdevusi Fricim Seferim. 24719b

Rankas pag. valde atsauc savu sludinājumu, kas ievietots „Vald. Vēstn.” 1935. g. 278. num. par Latv. pases 010395/2195 nozaudēšanu. 24441r

Raganas pasta un telegrafa kantoris izsludina par nederīgu nozaudēto radiofona abonementā 32192/15. atļaujas turpinājumu, kas 1935. g. 28. janvārī izdota Jēkabam Ošam. 25080v

Ventspils apr. polic. 2. iec. priekšn. izsludina par nederīgu nozaudēto Dundagas pag. valdes 1933. g. 2. jūlijā Kārlim Ūsterlādam izdoto 1321. darba grāmatīgu. 24914

Rēzeknes kara apr. priekšnieks izsludina par nederīgu viņa Kirilam Patrejevam, dzim. 1898. g., 1934. g. 3. maijā izdoto tiesību zaudējušo 5673. applicību. 25111

Smārdes pag. valde izsludina par nederīgām nozaudētās: 1) Latv. iekšz. pasi IP 040919/1118, ko Kapiņu pag. valde 1927. g. 22. dec. un 2) darba grāmatīgu Z 62423, ko Praviņu pag. valde 1932. gada 25. jūnijā izdevusi Veronikai Francs. 20967r

Vainodes pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto 298. labības grāmatīgu, ko šī pag. valde 1936. g. izdevusi Gītam Bokumam. 24721b

Vīlakas pag. valde izsludina par nederīgām nozaudētās šīs pag. valdes izdotās: 1) kumela reģistrācijas 25. zīmī, kas 1934. g. 18. jūn. izdota Oto Kākim, 2) līnu nodošanas 848. applicību, kas 1935. g. izdota Mateušam Kokorevičam. 24792r

Vircavas pag. valde izsludina par nederīgu nozaudēto Latvijas iekšz. pasi ser. L.J. № 024058/558, ko šī pag. valde 1927. g. 17. febr. izdevusi Paulīnei-Lilijai-Eiženijai Kalniņš, dzim. Šenberg. 23497x

Zvirgzdenes pag. valde izsludina par nederīgām nozaudētās: 1) 1935. g. labības 326. grāmatīgu, ko šī pag. valde izdevusi Jānim Trukšam, 2) zirga pasi, ko nezināma iestāde izdevusi nezināmas personas 19 gadus vecai, 141 cm augstai, rudai ķēvei, ar krēpēm uz abām pusēm. Kēve pašlaik pieder Jezupam Dībaninam. Personas, kam uz minēto ķēvi būtu kādas tiesības, pagasta valde uzaicina pieteikties 1 mēneša laikā pēc šī sludinājuma ieviešanas „Valdības Vēstnesī”. 25109r

stundām, kamēr par turpmākām stundām prasītājam pienākas par 100% vairāk, nekā par kārtējo darba stundu; tādā kārtā apgabaltiesas spriedums šajā daļā atceļams lik. par darba laiku 17. p. pārkāpumu dēļ; 2) ka tāpat atceļams apgabaltiesas spriedums daļa, ar kuŗu atraidīta prasība par neizlietotās atpūtas atlīdzību, jo apgabaltiesa, pārkāpjot CPN 181., 196. (142., 129.) p., savu spriedumu šajā daļā ne ar ko nav motivējusi; 3) ka turpretim apgabaltiesai bija pietiekošs pamats piespriest prasītājam tikai par 1 virsstundas darbu nedēļā, nostrādāto pie programmas maiņas atbildētāju kinematogrāfā (kamēr prasītājs pretendē uz atlīdzību par 5 virsstundām); strādnieks var prasīt atlīdzību par virsstundām, ja par tām ir vienojies ar darba devēju vai vismaz tas strādājis ar darba devēju ziņu (Sen. CKD 25./165.); konkrētā gadījumā atbildētāji nav atzinuši un pats prasītājs savā kasācijas sūdzībā arī vaifrs neapgalvo, ka atbildētājiem būtu bijis zināms, ka prasītājs katras nedēļas pirmdienā strādājis 5 stundas pie programmas sagatavošanas; atbildētāji tikai atzinuši, ka prasītājs ar viņu ziņu vispār strādājis šo darbu, piemētot, ka viņi nevarot kontrolēt, cik ilgi strādnieki staigājot pēc jaunām filmām uz kantori; tādos apstākļos un ņemot vērā, ka pēc apgabaltiesas konstatējuma, ekspertīze apstiprinājusi atbildētāju apgalvojumu, ka programmas sagatavošanai vajadzīgs laiks ne ilgāks par vienu stundu, apgabaltiesa pareizi piespriedusi prasītājam atlīdzību tikai par vienu virsstundu nedēļā, jo ja prasītājs pie šā darba strādājis ilgāk, tad tas, izejot no ekspertu atzinuma, kuŗam apgabaltiesa pievienojusies, izskaidrojams tikai ar viņa neveiklību vai gausību, un tādēļ par šā darba atlīdzību no atbildētāju puses varētu būt runa tikai tad, ja būtu konstatēts, ka viņi, zinot, ka prasītājs tik ilgi strādā pie šī darba, tomēr apzināti atstājuši prasītājam šā darba izpildīšanu; 4) ka līdz ar apgabaltiesas sprieduma atceļšanu augšā pievestās daļās, atkrit arī apgabaltiesas pieņemtais aprēķins par tiesāšanās izdevumu sadalīšanu starp prāvniekiem, kādēļ, jau aiz šā iemesla nav pārbaudāmi Senātā kasācijas sūdzības iesniedzēja paskaidrojumi, kuŗos viņš pārmet apgabaltiesai

pie šo izdevumu sadalīšanas pielaiestos pārkāpumus, Senāts nolēmj; Rīgas apgabaltiesas 1929. g. 3. jūlija spriedumu daļās: a) attiecībā uz svētdienās un svētku dienās no prasītāja pāri par pirmām divām stundām nostrādāto darbu un b) attiecībā uz prasības atraidīšanu zīmējoties uz atlīdzību par atpūtas neizlietošanu atcelt lik. par darba laiku 17. p., CPN 181., 196. (129., 142.) pantu pārkāpumu dēļ un lietu nodot apgabaltiesai izspriešanai no jauna šī daļā citu tiesnešu sastāvā; pārējās daļās Jāņa Kleimaņa pilnvarnieka zv. adv. Lībinsona kasācijas sūdzību uz CPN 283. (186.) panta pamata atstāt bez ievēribas.

105. 1930. g. 26. septembri, Paula Gailiņa pilnv. zv. adv. P. Egliša lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas spriedumu Paula Gailiņa prasībā pret Rīgas tirgotāju savstarpīgo kredītbiedrību un Jāni Goldmani. (L. № 945.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors O. Ozoliņš.

Ņemot vērā: 1) ka apgabaltiesa atraidījusi prasību aiz tā iemesla: a) ka uz vekseļa atrodas prasītāja indosaments; b) ka nav pierādīts, ka vekselis izgājis no prasītāja rokām bez viņa gribas, kādēļ jāprezūmē, ka prasītājs nodevis vekseli ar savu žiro Goldmanim izlietošanai; c) ka nekrit svarā, kas faktiski pēc vekseļa saņemis naudu, un vai nauda vispār pret vekseli saņemta; 2) ka saskaņā ar veks. lik. 24. pantu, kuŗš attiecas uz to gadījumu, kad atbildētājs pēc vekseļa ceļ ierunas pret tādu vekselturētāju, ar kuŗu viņš neatrodas tiešās juridiskās attiecībās, atbildētājs varētu aizstāvēties pret tādu (trešu vekselturētāju tikai tad, ja viņš pierādītu: a) ierunas materiālo pamatu, un b) tagadējā vekselturētāja - prasītāja mala fides; turpretim runā stāvošā gadījumā Gailītim (kā atbildētājam pēc vekseļa) pat nebija vajadzības atsaukties uz vekselturētāja kredītbiedrības mala fides, jo, formēli Gailītis — saskaņā ar viņa vārda indosamentu, atradās kā indosants tiešās juridiskās (vekseļa) attiecībās ar vekselturētāju kā indosatoru (veks. lik. 33. p.); tādēļ gan Gailītis varētu atsaukties taisni uz šo 33. p. pierādot, ka viņš, pretēji tiesam aizrādījumam paša indosamenta tek-

stā, valūtu no vekselurētāja nav saņēmis; 3) ka tomēr no lietas apstākļiem apgabaltiesa konstatējusi, ka prasītājs Gailītis taisni nav pierādījis savas ierunas (materiālo pamatu), t. i. ka pretēji aizrādījumam indosamenta tekstā, viņš valūtu no atbildētājas kredītbiedrības nav saņēmis; arī savā kasācijas sūdzībā Gailītis pat nav mēģinājis aizrādīt uz objektīviem pierādījumiem šai ziņā, bet lieta ir vienīgi viņa kaili apgalvojumi, kuŗu pretrunību uzsvērusi arī apgabaltiesa; tiesas slēdziens iz lietas apstākļiem par to, ka ierunas materiālais pamats nav pierādīts, attiecas uz lietas faktisko pusi, kuŗa kasācijas kārtībā nav pārbaudāma (Sen. 23/12); 4) ka veks. lik. 17. p. noteikumiem in fine ir vienīgi tā nozīme, ka vekseldevējs nevar būt par vekselkreditoru un celt prasību par sava paša viņa rokās atpakaļpārņakošo vekseli; uz šo noteikumu taisni nevar atsaukties indocents; ar to atkrit visi prasītāja paskaidrojumi kasācijas sūdzībā; 5) ka tādā kārtā apgabaltiesa savā spriedumā nav pārkāpusi prasītāja aprādītos likumus un iesniegtā kasācijas sūdzība kā nepamata atraidāma, Senāts nolēmj: Paula Gailīša pilnv. zv. adv. P. Eglīša kasācijas sūdzību uz CPN 283. (186.) p. pamata atstāt bez ievēribas.

106. 1930. g. 27. februāri. Rīgas pilsētas pilnv. zv. adv. J. Kuzes lūgums atcelt Tiesu palātas spriedumu Rīgas pilsētas prasībā pret Ābrāmu un Simonu Knoppingiem, tirg. zem firmas „A. un S. Knopping“ un mīr. Iciga Levita mant: masu, summā Ls 1368,02. (L. № 972.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Nemot vērā: 1) ka pirmpirkšanas tiesības (priv. lik. 1327. p.) piemērojamas arī izsolē (CPN 1878. p.); 2) ka priv. lik. 1327. p. paredzētās pirmpirkšanas tiesības izlietojamas pēc atsavināšanas pieteikšanas obrokkungam (1327. p. 1. teik.); ja tāpēc 1327. p. 2. teik. paredz preklusīvu termiņu pirmpirkšanas tiesību izlietošanai 2 mēnešu laikā, tad šāds laiks, principā, pie brīvprātīgas atsavināšanas, skaitāms taisni no atsavināšanas pieteikšanas obrokkungam; pieteicot atsavināšanu, pieteicējam — saprotams — jāuzrāda obrokkungam pats atsavināšanas akts galīgā formā; 3) ka izsoles gadījumā pieteikšana par atsavināšanu atvietoājama ar izsoli kā tādu, pie kam 2 mēnešu laiks pirmpirkšanas izlietošanai skaitāms no izsoles dienas (sk. Bukovska koment. pie 1327. p. lit. „r“); ja nu izsole tika atzīta par nenotikušu, t. i. kad atsavināšana izsoles ceļā nav bijusi, kā tas bija runā stāvošā gadījumā, tad 2 mēnešu laiks (priv. lik. 1327. p. 2. teik.) arī nebūtu skaitāms no tās dienas, uz kādu izsole iepriekš tika nolikta, bet obrokkunga pirmpirkšanas tiesības un to izlietošana atkarātos no tā, vai vispār atsavināšana ir notikusi kādā citā ceļā, un proti, kad un ar kādu juridisku aktu; 4) ka, bez izsoles, par piespiedu atsavināšanas aktu uzskatāms arī CPN 1880. p. paredzētā nekustamas mantas pāreja kredītoram, kas patur nekustamo mantu sev tai summā, ar kuŗu izsole bija iesākusies; arī pēdējā gadījumā imobila pāreja uz paturējušo kreditoru var dibināties tikai uz tiesas lēmumu (CPN 1173., 1882. p.); bet, pretēji izsoles dienai, tā diena, kuŗā notiktu paturētā imobila pāreja uz paturējušo kreditoru (proti tiesas lēmums par paturēšanas tiesību atzīšanu attiecīgam kredītoram), nav publiski izsludinājama; tāpēc obrokkungam nav iespējams pirmpirkšanas tiesības izlietot noteiktā laikā, skaitot no kāda objektīvi ar sludinājumu — noteicama termiņa, bet gan viņam jānogaida, kad imobilu paturējušais kreditors pieteiks obrokkungam par notikušo imobilu pāreju, uzrādot obrokkungam attiecīgo tiesas lēmumu ar uzrakstu par tā spēkā nākšanu, tāpēc šai CPN 1880. p. paredzētā gadījumā, priv. lik. 1327. p. 2. teik. būtu piemērojams tai nozīmē, ka tai paredzētais 2 mēnešu termiņš skaitāms nevis no tiesas lēmuma par imobila apstiprināšanu kredītoram uz CPN 1880. p. pamata, bet gan no šādas pārejas, kā atsavināšanas akta, pieteikšanas; 5) ka, kā nenoliedz Tiesu palāta, prasītāja bija atbildētājiem Knoppingiem, sakarā ar pēdējo 1926. g. 5. jūnija paziņojumu, par savām pirmpirkšanas tiesībām pieteikusi caur notāru 1926. g. 17. jūlijā; 6) ka Tiesu palāta, uzsverot, ka prasītāja esot laiku nokavējusi pirmpirkšanas tiesību izlietošanai 2 mēnešu laikā, tomēr nemaz nav noskaidrojuši galveno, proti, no kādas sevišķi

dienas Tiesu palāta skaita šo 2 mēnešu laiku, tādēļ vien nupat pievestais Tiesu palātas apcerējums zaudē savu nozīmi kā sprieduma motīvs; 7) ka tā tad atkrit visa Tiesu palātas argumentācija, kurā Tiesu palāta iziet no tā, it ka prasītāja nokavējusi termiņu savu pirmpirkšanas tiesību izlietošanai; 8) ka tāpat tiesu palātai nebija pamata atzīt, ka prasītāja esot klusu ciešot atteikusies no savām pirmpirkšanas tiesībām, Tiesu palāta šādu atteikšanos ierauga pilsētas valdes nodokļu nodaļas 1920. g. 16. novembra raksta apgabaltiesai; šis raksts nav adresēts Knoppingiem, bet apgabaltiesai, un proti, sakarā ar to, ka Knoppingi esot ieguvuši piršanas tiesības uz rumā stāvošo imobilu; tomēr tai laikā nemaz vēl nebija noticis pat apgabaltiesas lēmums par imobila apstiprināšanu Knoppingiem uz CPN 1880. p. pamata, otrkārt Nodokļu valdei nemaz nebija nedz nolūka, nedz pat tiesības izteikties par Rīgas pilsētas pirmpirkšanas tiesībām, par kurām nav ne vārda minētā rakstā; atteikšanās no tiesībām nav prezumējama; ka arī paši Knoppingi nav pievesto rakstu sapratuši kā Rīgas pilsētas atteikšanos no pirmpirkšanas tiesībām, skaidri redzams no augšā minētā Knoppinga 1926. g. 17. jūnija paziņojuma Rīgas pilsētai par notikuso imobila iegūšanu; Tiesu palāta nav šo pēdējo dokumentu - paziņojumu apspriedusi sakarā ar viņas minēto 1920. g. 16. novembra rakstu; 9) ka tagadējā prasība taisni bija vērsama pret Iciga Levīta mantošanas masu, jo Icigs Levīts — juridiski — bijis imobila pārdevējs (Sen. CKD 24/452; 29/1043; Kr. Sen. CKD 94/81) un uz viņa vārda imobils vēl skaitās zemes grāmatās; otrkārt prasība pareizi vēsta arī pret Knoppingiem kā imobila ieguvējiem, kuri paši bija par to paziņojuši prasītājai, bet kuri tomēr bija prasītājas tiesības apstrīdējuši; apstāklim, ka piršanas - pārdošanas līguma projektā arī Knoppingi ir apzīmēti kā pārdevēji, uz ko gan pati Tiesu palāta nemaz neaizrāda it kā uz prasības neapmierināšanas iemeslu, nav izšķirošas nozīmes tāpēc, ka prasītājas pirmpirkšanas tiesības uz visu imobilu ir nedalāms objekts, kādēļ abu atbildētāju saistības ir solidāras un negrozītas ar to, ka viens vai otrs no viņiem atkristu kā līgumā aprādi-

tais objekta pārdevējs; 10) ka aiz tiem pašiem iemesliem nav no svara, vai piršanas nauda tiktu iemaksāta tiesas depoziņā uz abu atbildētāju vārda kopā jeb uz viena no tiem atsevišķi; Tiesu palāta neaizrāda, ka būtu domāts iemaksāto naudu it kā sadalīt starp abiem atbildētājiem divās ideālās daļās; ja Tiesu palāta šai ziņā aizrāda, ka Iciga Levīta mantošanas masai nekas nepienākoties, tad Tiesu palātai jo mazāk tiesību pārņemt prasītājai, ka tā nepareizi esot prasību vērsusi pret Knoppingiem; 11) aiz aprādītiem iemesliem atrodot, ka Tiesu palāta pārkāpusi CPN 711 p., un, neielaižoties pārējo prasītājas pievesto kasācijas iemeslu pārbaudīšanā, Senāts nolēmj; Tiesu palātas 1929. g. 13. marta spriedumu CPN 711. p. pārkāpuma dēļ atcelt un lietu nodot Tiesu palātai izspriešanai no jauna citā sastāvā.

107. 1930. g. 24. septembrī. Jēkaba Zusera lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas spriedumu un prasītāja Nosona Šulkina pilnvarnieka zv. adv. pal. G. Brēma paskaidrojums un pretkasācija Nosona Šulkina prasībā pret Jēkabu Zuseru. (L. № 973.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors O. Ozoliņš.

Nemot vērā: 1) ka apgabaltiesa, pievienodamās miertiesneša motīviem, kvalificējusi konkrēto prasību kā īpašuma tiesību prasību pēc priv. lik. 897. p., kam piekritis arī pats prasītājs, paskaidrodams, ka dotā gadījumā vispāri iet runa tikai par vindikāciju, un ka viņš prasot no atbildētāja kā pircēja nozagtā pulksteņa izdošanu jeb tā vērtību neizdošanas gadījumā; 2) ka īpašuma tiesības prasības apmierināšanai apgabaltiesai bija jākonstatē ne tikai prasītāja īpašuma tiesības uz pulksteni, bet arī tas, ka prasības iesniegšanas laikā pulkstenis atradies atbildētāja valdīšanā vai turēšanā (priv. lik. 899. p.) un pēdējais to nelikumīgi ieturējis un liedzies atdot; nekonstatējot šo pēdējo apstākli, tiesa nevarētu apmierināt rei vindicatio prasību (L. Sen. 60/20); 3) ka apgabaltiesa gan konstatējusi, ka atbildētājs ieguvis prasītāja pulksteni, bet nav noteikti nodibinājusi, ka prasības iesniegšanas laikā pulkstenis bijis pie atbildētāja; pretēji prasītāja pret-

kasācijas sūdzībā pievestām domām, pēdējais apstākļi nav prezumējams, bet tas, kā vindikācijas prasības nepieciešams priekšnoteikums, bija jāpierāda taisni prasītajam, sevišķi ja atbildētājs abās instancēs atkārtoti ir paskaidrojis, ka pulkstenis pie viņa neatrodas; 4) ka mirtiesnesis ar spēkā gājušu spriedumu (attiecībā pret Levinu) jau ir piespriedis prasītajam par labu tā paša pulksteņa vērtību Ls 160; slēpējs vispār neatbild solidāri ar zagli; bez tam atbildētājs Zusers tika attaisnots; pretēji pretkasācijas sūdzībā pievestām domām, prasītājs tikai tad varētu celt jaunu prasību pret atbildētāju Zuseru, ja viņš varētu pierādīt, ka lieta no jauna kļuvusi atbildētāja Zusera rokās; bet arī tas būtu pielaižams tikai tad, ja prasītājs pierādītu, ka viņš atteicies no summas, kuŗu tiesa viņam piespriedusi no Levina; prasītājs to varētu pierādīt, iesniedzot atpakaļ izpildu rakstu (Kr. Sen. apv. sap. spried. 1900. g. № 9; CKD 01/95; 02/22; 08/85; apv. sap. spried. 06/26, 31; 10/34); nenodibinot minētos apstākļus, bet apmierinot prasību, tiesa pielaidusi lietas apstākļu noskaidrošanas nepilnību taisni jautājumā par prasības pamatu; ar to pašu atkrit pretkasācijas apspriešana, kuŗa iesniegta attiecībā uz prasības atraidīto daļu apmēra ziņā; 5) ka tādā kārtā apgabaltiesa, pielaižot savā spriedumā lietas apstākļu noskaidrošanas nepilnību, ir pārkāpusi CPN 181 (129.) p., kādēļ tās spriedums nav uzturams spēkā, Senāts nolēmj: Rīgas apgabaltiesas 1929. g. 24. janvāra spriedumu CPN 181. (129.) p. pākāpuma dēļ atcelt un lietu nodot tai pašai apgabaltiesai izspriešanai no jauna citā sastāvā.

108. 1930. g. 26. septembrī. Hajas-Feigas Hirsbergs pilnvarnieka zv. adv. V. Dāva lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas spriedumu Hajas-Feigas Hirsberg prasībā pret Hackeli Libermani dēļ īres un izlikšanas Ls 780,— un atbildētājas mir. Hackeļa Libermana mantojuma masas pilnvarnieka zv. adv. K. Dzelziša paskaidrojums. (L. № 981.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konradi.

Nemot vērā: 1) ka likuma par telpu īri 40. pants attiecas — kā to Senāta CKD jau

paskaidrojis savā 1930. g. spried. № 1286 Švēdes lietā — arī uz to gadījumu, ja dzīvokļa īrnieks izīrējis tālāk vairākas nemēbelētas istabas; tādā kārtā apgabaltiesa, atzīstot, ka atbildētājam bijusi tiesība ņemt no apakšīrnieka Liča vairāk par 40. pantā aprādīto normu uz tā pamata, ka viņš Licim izīrējis divas istabas, un aiz šī iemesla atraidot prasību par atbildētāja izlikšanu, pārkāpusi lik. par telpu īri 40. pantu; 2) ka apgabaltiesa, nostājoties eventueli uz pretēja viedokļa, t. i. eventueli atzīstot, ka lik. par telpu īri 40. p. atbildētājam būtu piemērojams atradusi prasību par atraidāmu arī aiz tā iemesla, ka, saskaņā ar liecinieku Liča, Veimera un Garfinkļa liecībām atbildētāja apakšīrniekam Licim istabas tikušas izīrētas ar apkopšanu, virtuves un telefona lietošanu, proti ar ērtībām, par kuŗām maksa noteicama pēc brīvas vienošanās; 3) ka Senāta CKD augšā minētā spriedumā (1930. g. № 1286) arī jau paskaidrojis, ka lik. par telpu īri 40. pants piemērojams arī tad, ja īrnieks dzīvokļa daļu izīrējis tālāk līdz ar dzīvokļa ērtībām un piederumiem; tādēļ, pretēji apgabaltiesas domām, tas apstākļi, ka atbildētāja apakšīrniekam bijusi tiesība lietot arī virtuvi, neizslēdz lik. par telpu īri 40. panta piemērošanu; 4) ka atzīstot, ka atbildētāja apakšīrniekam bijusi tiesība lietot arī atbildētāja telefonu, apgabaltiesa nemaz nav apspriedusi tos no liecinieka Liča apliecinātos apstākļus, ka, starp viņu un atbildētāju līgums par to, ka atbildētājam Licis jāsauc pie telefona, neesot bijis, bet ka atbildētājs tikai no laipnas gribas saucis Lici pie telefona un ka bez tam Licis par katru telefona sarunu maksājis atbildētājam; šiem apstākļiem var būt nozīme pie apspriežamā jautājuma izšķiršanas, kādēļ apgabaltiesa, neapsverot tos, pielaidusi sprieduma motīvu nepilnību, ar to pārkāpjot CPN 181., 196. (129., 142.) p.; 5) ka apgabaltiesa, atzīstot par pierādītu ar augšā minēto liecinieku liecībām, ka Licim istabas tikušas izīrētas ar apkopšanu, sagrozījis šo liecību saturu, jo neviens no minētiem lieciniekiem šo apstākli nav apliecinājis; tā tad apgabaltiesa arī šai ziņā pārkāpusi nupat pievestos likuma pantus; 6) ka aprādīto likumu pārkāpumu dēļ apgabaltiesa

šas spriedums atcelams, Senāts nolēmj: Rīgas apgabaltiesas 1929. g. 10. jūlija spriedumu lik. par telpu iri 40. panta, CPN 181., 196. (129., 142.) pantu pārkāpumu dēļ atcelt un lietu nodot apgabaltiesai izspriešanai no jauna citu tiesnešu sastāva

109. 1930. g. 11. decembrī. Krista Šteinberga pilnvarnieka zv. adv. H. Rūša lūgums atcelt Tiesu palātas spriedumu Krista Šteinberga prasībā pret Zemkopības ministriju. (L. № 996.)

Sēdī vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: Tiesu palāta nepareizi iziet no tā, ka 1924. g. 25. septembra likums (lik. krāj. № 150) esot „ekspropriējis” mežsargu māju īpašnieka tiesības uz mežu, kas aug uz piegriezumiem, t. i. ka minētam mežsargu māju īpašniekam esot agrāk piederējis uz piegriezumiem augošais mežs un ka šis pēdējais esot ar pievesto likumu pārgājis valstij. Istenībā, pievestais 1924. gada 25. septembra likums satur sevī ne tikai tiesas normas, bet viņam ir arī zināma deklarātīva nozīme, jo tas noteic, ka meži, kuri piegriezti mežsargu mājām pēc 1869. g. 10. marta, t. i. tikai regulējot mežsargu mājas, ir un paliek valsts īpašums (tā tad nepāriet mežsargu māju ieguvēja īpašumā bez atlīdzības). Reizē ar to minētais likums autentiski arī interpretē 1869. g. 10. marta likumu tai nozīmē, ka tas mežs gan pāriet mežsargu māju ieguvējam bez atlīdzības, kurš pie viņām piederēja jau 1869. g. 10. martā, kamēr meži, kas aug uz piegriezumiem, ir valsts mežs un tāpēc uz māju ieguvēju bez atlīdzības taisni nepāriet. Tā tad valsts īpašuma tiesības uz mežu, kas aug uz piegriezumiem, pastāv kā lietiskas tiesības jau tieši uz likuma pamata (priv. lik. 3004. panta 2. piez.), bet nevis uz „ekspropriācijas” pamata (sk. Senāta spried. 27./169.). Tieša pretrunā ar viņas uzrādīto hipotēzi par 1924. g. 25. septembra likuma it kā paredzētu „ekspropriāciju”, Tiesu palāta pieved, ka minētais likums nešķirotot samaksātos vai nesamaksātos mežus. Ja būtu pareiza Tiesu palātas uzstādītā konstrukcija „ekspropriācijas” ziņā, tad no šī viedokļa nekad nebūtu pielaižama hipotēze, it kā minētais likums vispār atzītu iespēju,

kā uz piegriezumiem augošais mežs varētu mežsargu mājas ieguvējam pāriet bez atlīdzības. Ja nu — principā — minētais likums bez šaubām atlīdzību neparedz, tad ar to jau pilnīgi atkrit aprādītā Tiesu palātas hipotēze par „ekspropriāciju”. Neatkarīgi no tā, minētais likums tomēr izņēmuma veidā pielaiž iespēju, ka „ieguvēji” būtu jau (pirms šī likuma izdošanas) labprātīgi vienojušies ar valdību par mežu izmantošanu, saprotams pret zināmu atlīdzību (lik. 7. p.) uz šādiem gadījumiem (7. p.) minētais likums (1.—6. p.) taisni nav attiecināms. Prasītājs šai ziņā apgalvojis, ka viņš esot valstij par labu iemaksājis jau 1921. g. zināmu summu naudas, kā atlīdzību par runā stāvošo mežu, samērā ar jau agrāk izdarīto meža novērtējumu. Tiesu palātai tāpēc bija jāapspriež nupat aprādītais atlīdzības iemaksas akts un tā nozīme sakarā ar minētā likuma 7. p. noteikumiem. Aiz pievestiem iemesliem atrodot, ka Tiesu palāta pielaidusi motīvu nepilnību, nepareizību un pretrunību, un ar to pārkāpusi CPN 339., 711. p., kādēļ viņas spriedums atcelams, Senāts nolēmj: Tiesu palātas 1929. g. 3. jūlija spriedumu CPN 339., 711. p. pārkāpumu dēļ atcelt un lietu nodot Tiesu palātai izspriešanai no jauna citā sastāvā.

110. 1930. g. 28. oktobrī. Jana Barbana pilnvarnieka zv. adv. A. Lazdiņa lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas lēmumu viņa sūdzībā. (L. № 1016.)

Sēdī vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Nemot vērā: 1) ka apgabaltiesa atraidījusi blakus sūdzību vienīgi uz tā pamata, ka pirkšanas-pārdošanas līgumā un tā notāriālā apliecinājumā nav atzīmēts mirušās Annas Barban. dzim. Sudar tēva vārds un tāpēc viņas personības identitāte ar runā stāvošā imobila ideālās daļas īpašnieci nesot atzīstama par pierādītu; 2) ka saskaņā ar Notār. nolik. 72. p. burtisko tekstu, pašā akta, apliecinājumā un parakstos būtu jāuzrāda netikvien kontrahentu uzvārds, bet arī viņu tēvu vārds un domicils; 3) ka tomēr 72. p. nekādu vispārēju sankciju sevī nesatur; tā tad, bez tām esenciālām katra akta sastāvdaļām, kurās pieprasa privātlīkums (3036. p.), proti kontrahentu parak-

85

stu un kontrahenta apzīmējumu ar viņa uzvārdu un vārdu, pārējie kontrahentu personību apzīmējumi nav prasāmi dēļ akta spēka; 4) ka 72. panta vienīgais mērķis, kā redzams no viņa pēdējiem vārdiem, ir tikai novērst šaubas par kontrahenta identitāti (sk. Kr. Sen. CKD spried. 78./118.); un tikai tik tālu 72. pantā paredzētie dati par kontrahenta personību būtu uzskatāmi par nepieciešamiem akta piederumiem; ja notāriālā apliecinājumā kontrahentu apzīmē ar viņa uzvārdu un vārdu, kā arī ar viņa pavalstniecību (piederību pie valsts) un viņa domicilu ar atsauksmi uz viņa pasi, tad parasti ar to kontrahenta personība pietiekoši noteikta; saprotams, ieinteresēta persona varētu tiesas ceļā apstrīdēt un atspēkot kontrahenta identitāti, pierādot viltojumu; bet viltojumu nodibināt varētu arī tad, ja, bez nupat minētiem datiem, būtu atzīmēts pat arī viņa tēva vārds; 5) ka saskaņā ar 1919. g. 5. decembra lik. (lik. krāj. № 154) Krievijas likumi spēkā Latvijā tikai tik tālu, cik tie nerunā pretīm Latvijas valsts iekārtai; 6) ka pēc Notār. nolik. 67. p., arī notāram būtu jāapzīmē sevi netikvien ar uzvārdu un vārdu, bet tēva vārdu; faktiski notāri to nedara un arī tagadējā lietā nedz zemes grām. nod. priekšnieks, nedz apgabaltiesa neaizrāda uz šai ziņā notāra Osten-Sakena it kā pieļauto nepareizību; tāpat nekur un nekad Latvijā tagad netiek izpildīts CPN 257. p. 2. punkta paredzētais noteikums par prasītāja tēva vārda apzīmēšanu, neskatoties uz katēgorisku šī panta noteikumu; 7) ka tādā kārtā apgabaltiesa, atstājot bez ievēribas notāra Osten-Sakena sūdzību, pārkāpusi Notār. nolik. 72. p., CPN 181., 196. (129., 142.) p., kādēļ viņas spriedums aiz šī iemesla atcelams, Senāts nolēmj: Rīgas apgabaltiesas 1929. g. 19. decembra lēmumu Notār. nolik. 72. p., CPN 181., 196. (129., 142.) p. pārkāpumu dēļ atcelt un lietu nodot tai pašai apgabaltiesai izspriešanai no jauna citā sastāvā.

111. 1930. g. 26. novembrī. Marijas Guleke, Annas-Margaretas Roth, Elinores Kuegler, Gerdas Eckert un Lonas Guleke pilnv. zv. adv. pal. Rūdolfa Kueglera lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas lēmumu viņu sūdzībā attiecībā

uz ipašumu tiesību neapstiprināšanu zemes grāmatās. (L. № 1017.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Nemot vērā: 1) ka sakarā ar sūdzētāja par Cēsu zem. grām. nod. priekšnieku lēmumu iesniegto sūdzību pacelts jautājums par sūdzībā minēto imobilu mirušā ipašnieka, nelaika Karla Aizsilnieka, testamenta rīkojumu iztulkošanu, un proti par to, kādas tiesības un kādas robežas un uz kādām mantām tikušas novēlētas sūdzētājam ar runā stāvošo testamentu; 2) ka šādi jautājumi nav izšķirāmi blakussūdzības kārtībā par zemes grām. nod. priekšnieka lēmumu, bet gan tikai prasības ceļā (CPN 1. p.), jo nav panākta vienošanās starp visām lietā ieinteresētām personām; 3) ka tāpēc kasācijas sūdzība atstājama bez ievēribas, Senāts nolēmj: Marijas Guleke, Annas-Margaretas Roth, Elinores Kuegler, Gerdas Eckert un Lonas Guleke pilnv. zv. adv. pal. Kueglera kasācijas sūdzību uz CPN 283. (186.) p. pamata atstāt bez ievēribas.

112. 1930. g. 26. novembrī. Zalmaņa Bernšteina pilnv. zv. adv. A. Sūna lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas spriedumu Zameļa Perkona prasībā pret Zalmani Bernšteinu un prasītāja Zameļa Perkona pilnvarnieka zv. adv. J. Sūnas paskaidrojums. (L. № 1044.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Nemot vērā: 1) ka atbildētājs miertiesneša 1928. g. 16. novembra sēdē mutiski pilnvarojis zv. adv. pal. Rapoportu lietas vešanai „abās instancēs”; 2) ka apgabaltiesa atstājusi atbildētāja pilnvarnieka iesniegto apelācijas sūdzību bez caurskatīšanas uz tā pamata, ka zv. adv. pal. Rapoports gan esot pilnvarots lietas vešanai abās instancēs, bet ka pilnvarā neesot tieši norādīts, ka viņam būtu dota tiesība iesniegt apelācijas sūdzību; 3) ka, pretēji apgabaltiesas domām, CPN 60. (48.) p. noteikums par to, ka pilnvarnieka tiesībai, iesniegt apelācijas sūdzību, jābūt pilnvarā tieši norādītai, nav jāsaprot burtiski it kā tai nozīmē, ka pilnvaras tekstā (vai nu tā būtu izdota rakstiskā dokumentā vai mutiski, ierakstījumā tiesas protokolā) būtu

jābūt tieši frazei „iesniegt apelācijas sūdzību”, jo minēto tiesību var izteikt arī citiem vārdiem, ja vien pilnvardevēja griba dot pilnvarniekam minēto tiesību būtu skaidra (Kr. Senāta spried. 77./301. Ivanova lietā); 4) ka, pilnvarojot advokātu lietas vešanai „abās instancēs”, pilnvardevēis skaidri izteic savu gribu lietu, vajadzības gadījumā, pārvest otrā instancē, t. i. iesniegt arī apelācijas sūdzību (Kr. Senāta spried. 1877. g. № 301 Ivanovu u. c. lietā un tur pievestie Senāta spriedumi); 5) ka tāpēc apgabaltiesai nebija likumīga pamata atbildētāja pilnvarnieka iesniegto apelācijas sūdzību atstāt bez caurskatīšanas it kā uz tā pamata, ka pilnvarnieks neesot uz to pilnvarots; 6) ka tādā kārtā apgabaltiesas spriedums CPN 60., 181., 196. (48., 129., 142.) p. pārkāpumu dēļ atceļams, Senāts nolēma: Rīgas apgabaltiesas 1929. gada 23. augusta spriedumu CPN 60., 181., 196. (48., 129., 142.) p. pārkāpumu dēļ atcelt un lietu nodot tai pašai apgabaltiesai izspiešanai no jauna citā sastāvā.

113. 1930. g. 27. februāri. Rūjienas krāj-
aizdevu sabiedrības pilnvarnieka zv. adv.
V. Minkeviča lūgums atcelt Tiesu palātas
spriedumu Finanču ministrijas prasība pret
A./S. „Latvijas tranzīts” un Rūjienas krāj-
aizdevu s-bu. (L. № 1049.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: Atbildētāja savas ierunas pret Finanču ministrijas prasību pamato uz to, a) ka garantiju apņemšanās neieiet statūtus atļautās operācijās; b) ka garantijas rakstu, pretēji statūtu 61. §. parakstījuši tikai divi valdes locekļi; c) ka garantijas raksta izsniegšanu nav atbildētājas pilnsapulce apstiprinājusi (ratihabejusi).

Šādu savu ierunu pierādīšanai atbildētāja atsaukusies: a) uz savu statūtu 19.—41. §§, kur esot uzskaitītas viņai atļautās operācijas, bet kuņķos nav aizrādījumu uz garantijas uzņemšanu; b) uz Finanču ministrijas Kredītdepartamenta revidentu 1926. g. 27./28. septembrī izdarīto atbildētājas darbības revīziju, sakarā ar Finanču ministrijas Kredītdepartamenta 1926. g. 23. oktobra rakstu № 317. (11. punkta) aizrādījis atbildētājai (Tiesu palātas akts 6. lpp.), ka:

„valde vienā gadījumā izsniegusi arī garantijas; šādas operācijas sabiedrības statūtos nav paredzētas un ja to izvešana vispār būtu vēlama, tad vispārējai sapulcei iesniedzams attiecīgs statūtu papildinājuma projekts, kas likumā paredzētā kārtā reģistrējams apgabaltiesā; c) uz atbildētājas pilnsapulces 1927. g. 29. aprīļa protokolu № 9. (apgabaltiesas akts 24. lpp.); „Nolasīts 1926. gada pārskats”. Pēc pārskata nolasīšanas iztirzā sabiedrības padomes protokolus pa pantiem un uzceltiem no sabiedrības padomes iebildumiem; paskaidrojumus dod valdes loceklis Ed. Klucis kgs. Garākas debātes izceļas pie izdotām garantijām. Nolasīto 1926. g. pārskatu pilnā sapulce vienbalsīgi pieņem. Attiecībā uz no valdes izsniegtām garantijām pēc garākām debatēm izvirzās divi priekšlikumi: 1) atzīt valdes rīcību garantiju izsniegšanā par nesaskaņošu ar pilnas sapulces un padomes lēmumiem un atbildību par summu virs garantiju saņēmēju noguldījuma uzlikt sabiedrības valdes locekļiem, kuņķi parakstījuši garantijas rakstu, un 2) valdes, priekšlikums, ka valdes locekļu darījums garantiju lietā atzīstams par pareizu. Aizklāti balsojot, pie 101. nodotām balsīm par pirmo priekšlikumu nodotas 62 balsis, ar ko tas skatjās pieņemts. Pret šo priekšlikumu nodotas 38 balsis un viena balss atturējusies.

Apgabaltiesa prasību apmierinājusi; Tiesu palāta apgabaltiesas spriedumu apstiprinājusi. Atbildētājas kasācijas sūdzība pelna ieverību.

Pēc Tiesu palātas domām, atbildētājas statūti principā nenoliedzot viņai nodarboties ar garantiju izsniegšanu. Pie šāda sava slēdziena, Tiesu palāta (nenorādot noteiktu statūtu pantus un neinterpretējot statūtus pēc loģiskas vai sistematiskas iztulkošanas noteikumiem) nākusi uz tā pamata, ka Finanču ministrijas Kredītdepartaments (Tirdzniecības un banku nodaļa) augšā minētā rakstā norādījis atbildētājai, ka pēc statūtiem pēdējai nav tiesības izsniegt garantijas un ka šādu operāciju izvešanai nepieciešami papildināt statūtus. Šāds Tiesu palātas izteiktais slēdziens netiekvien neizriet no Tiesu palātas aprādītā raksta teksta, bet taisni ar šo pēdējo tiek tieši apgāzts. Pielaižot atzīmēto loģisko pertrunu

savā slēdzienā, Tiesu palāta pārkāpusi CPN 711. p.

Par nepareizu atzīstama arī Tiesu palātas izteiktā tālākā doma, ka nevarot prasīt no personas, kas stājas sakaros ar kādu krājaizdevu sabiedrību, lai tā katrreiz pārbaudītu to, kas pēc statūtiem ir atļauts un kas nav. Taisni otrādi, visur, modernā tirdzniecības satiksmē atzīst informācijas pienākumu par savu kontrahentu, informācijas neizpildīšana uzskatāma par nepiedodamu nolaidību: Vigilantibus sunt scripta iura, (sk. Cvigmana spried. krāj. I, 154; Kriev. Senāta 4. dep. 1901. g. 25. okt. lēmumu ar № 1794. Jegorova lietā; Dobrovoļska spried. krāj. 2. izd. 2. sēj. № 19. Loebers, Tirdzn. tiesību pārskats 14. § IV; 30. § II; arī Vācu CL 254. §).

Tiesu palāta, pretēji CPN 339., 711. p., nav apspriedusi pēc būtības atbildētājas pievesto ierunu par to, ka runā stāvošais garantijas raksts — kā saistības raksts — parakstīts — pretēji statūtu 61. § — tikai no diviem valdes locekļiem. Šai ziņā Tiesu palāta aprobežojusies ar vienkāršu aizrādījumu, ka nesvarīgs esot tas apstāklis, kā (t. i. kādas personas) vārdā garantija būtu tikusi izsniegta. Bet sakarā ar atbildētājas, arī viņas apelācijas sūdzībā celtām ierunām pret apgabaltiesas izteikto uzskatu, it kā atbildētājas pilnsapulce esot garantijas izsniegšanai piekritusi (to apstiprinot ratihabilitācijas ceļā), Tiesu palātai taisni bija jāapspriež kā statūtu 61. § nozīkumu saturs un nozīme, tā arī apgabaltiesas 1928. g. 16. marta sēdē iesniegtais pilnsapulces protokols №9. un sevišķi tai ievietotais augšā aprādītais viņas lēmums, kurā garantijas parakstītāju rīcība, izsniedzot garantiju, tika atzīta par nesaskanošu ar pilnsapulces un padomes lēmumiem, un atbildība par garantijas izsniegšanu tika uzlikta to parakstījušajiem diviem valdes locekļiem. Šādam dokumentam tā tad bija izšķiroša nozīme jautājumā par garantijas raksta spēku attiecībā pret atbildētāju. Apejot nupat atzīmēto galveno jautājumu un sevišķi neapsprīžot minēto protokolu kā lietā iesniegtu dokumentu, Tiesu palāta pārkāpusi CPN 339., 456., 711. p.

Tiesu palātas aizrādījums, ka prasītājam neesot tiesības uz garantijas raksta pamata celt prasību tieši pret tās parakstītājiem,

88

unā pretim priv. lik. 3113. p., pēc kuŗa, ja vietnieks (runā stāvošā gadījumā atbildētājas valdes loceklis) pārkāpis viņam piešķirto varu (piem. ar atbildētājas statūtu 61. §), tad pretkontrahents var vērst savu prasījumu tikai pret viņu vienu pašu, ja vien atvietojamais (piem. tagadējā atbildētāja) nav vēlāk ligumu apstiprinājis (kādu pēdējo apstākli Tiesu palāta nav konstatējusi un, nesagrozot protokola lēmumu, arī nevarēja konstatēt).

Pēc tam Tiesu palāta izteicas, ka ja garantijas parakstītāji pārkāpuši statūtu robežas un caur to nodarijuši atbildētājam zaudējumus, tad tikai atbildētāja varot celt prasību pret saviem valdes locekļiem, bet prasītājam ar tiem neesot darīšana. Te nu Tiesu palāta samaisa pilnvarojumu (uz statūtu pamata) ar mandatu (instrukciju). Ja kāds, blakus atklātai pilnvarai (piem., uz statūtu pamata), būtu dabūjis vēl kādu slepenu instrukciju un pārkāpi tikai šo pēdējo, tad gan viņa darbība būtu saistoša pilnvardevējam (priv. lik. 4402. p.). Bet ja — kā tas bija noticis runā stāvošā gadījumā — kāds pārkāpi viņam doto pilnvarojumu (piem., ar statūtiem) kā vietnieks, tad, kā augšā teikts viņa, kā pilnvarnieka un vietnieka, ar trešo personu slēgtais darījums absolūti nesaista atvietojamu (priv. lik. 3113., 4401. p.). Ar minētiem nepareiziem apcerējumiem Tiesu palāta tā tad pārkāpusi netīkvienu CPN 711. p., bet arī priv. lik. 3113., 4401., 4402. p. Aiz aprādītiem iemesliem atrodot, ka Tiesu palāta pārkāpusi priv. lik. 3113., 4401., 4402. p., CPN 339., 456., 711. p., kādēļ viņas spriedums atceļams, neizlaizoties pārējo atbildētājas kasācijas sūdzībā pievesto kasācijas iemeslu apspriešana, Senāts nolēmj: Tiesu palātas 1929. gada 29. maija spriedumu priv. lik. 3113., 4401., 4402. p., CPN 339., 456., 711. p. pārkāpumu dēļ atcelt un lietu nodot Tiesu palātai izspriešanai no jauna citā sastāvā.

114. 1930. g. 28. oktobrī. Jūles L u t e r s lūgums atcelt Jelgavas apgabaltiesas spriedumu Jāņa Dravnieka prasībā pret Jūli Luters. (L. № 1096.)

Sēdi vada priekšsēdētājs sēnators K. Ozoliņš; referē sēnators O. Ozoliņš.

Nemot vērā: 1) ka apgabaltiesa, apstiprinot miertiesneša spriedumu, apmierinājusi prasību aiz tā iemesla: a) ka no partu līguma izrietošie prasītāja pienākumi par zemes gabala nodošanu atbildētājas īpašumā ar formēlu koroborāciju ir izpildīti, bet atbildētājas pienākums samaksāt pirkumcenas atlikumu Ls 620,— palicis neizpildīts; b) ka atbildētāja nevarēja aizturēt pirkumcenas atlikumu uz tā pamata, ka prasītājs kādu laiku lietojis līguma objekta daļu un ar to nodarījis atbildētājai zaudējumus, jo par tādiem viņai bija jāceļ prasība; 2) ka nodibinot, ka prasītāja līgumiskie pienākumi ir izpildīti, tiesa varēja nākt pie slēdziena, ka atbildētājai jāsedz pirkumcenas atlikums atsaucoties savā kasācijas sūdzībā uz exceptio non adimpli contractus (priv. lik. 3213. p.), atbildētāja šādu atspēkojumu prasībai nav pievedusi pie lietas izspriešanas pēc būtības; īstenībā atbildētāja prasības atspēkošanai ir izgājusi vienīgi iz pretprasījuma par zaudējumiem, un tiesa arī ir paskaidrojusi, kāpēc viņas zaudējumi nedod pamata ieturēt pirkumcenas atlikumu; atbildētāja vispār sajauc priv. lik. 3213. p. paredzēto norādījumu (exceptio dilatoria) ar pretprasību; pirmais satur norādījumu uz tādu apstākli, kas pagaidām paralizē prasītāja tiesību prasīt līguma izpildīšanu, bet pretprasība ierunas veidā uzstāda vienīgi pretprasījumu, kuŗš izšķirams paralēli ar pamatprasībā uzstādīto pretenziju; nodibinot, ka atbildētāja savā iebildumā pret prasību ir izgājusi no pretprasījuma par zaudējumiem, tiesai nebija pienākuma šādu iebildumu apsvērt kā iebildumu par līguma neizpildīšanu no paša prasītāja puses priv. lik. 3213. p. nozīmē; ar to atkrit atbildētājas aizrādījums kasācijas sūdzībā, it kā apgabaltiesa būtu rikojusies pretēji priv. lik. 3213. p. un ar to pārkāpusi CPN 181. p.; 3) ka tādā kārtā apgabaltiesa savā spriedumā nav pielaidusi likuma pārkāpumus un iesniegtā kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma. Senāts nolēma: atbildētājas Jūles Lutera kasācijas sūdzību uz CPN 283. (186.) p. pamata atstāt bez ievēribas.

115. 1930. g. 11. decembrī. Zamueļa un Izraēļa Kānu pilnvarnieka zv. adv. V.

Kosteņiča un atbildētājas Dzelzceļu virsvaldes pārstāvja, juriskonsulta pal. T. Braņņa lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas spriedumu Zamueļa Kāna un Izraēļa Kāna kā pilnas s-bas „Br. Kān“ pilnu biedru prasībā pret Latvijas Dzelzceļu virsvaldi Z. un I. Kānu, tirg. zem s-bas „Br. Kān“ vārda pilnvarnieka zv. ad. V. Kosteņiča paskaidrojums. (L. № 1113.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Nemot vērā: 1) ka pēc Alfabētiskās nomenklatūras un klasifikācijas (III izd., 1925. g.) 14. § 2. pk., ar nosaukumu „malka“ jāsaprot: dažādu koku sugu, izņemot Latvijā brīvā dabā neaugošu, dažāda resnuma saskaldīti (saplēsti, sašķelti) blūķi, klūči un stimbani, ne garāki par 2,5 m (58. lpp.); 2) ka apgabaltiesa konstatē, ka tikusi pārvadāta „malka priedes skaldīta“, un ka no preču zīmēm esot redzams, ka kŗava, kuŗa preču zīmēs apzīmēta kā „malka priedes skaldīta“, bijusi garumā līdz 2,85 m; 3) ka šādi apgabaltiesas konstatējumi attiecas uz lietas faktisko pusi un nav tāpēc pārbaudāmi kasācijas kārtībā; 4) ka apgabaltiesai, nodibinot, ka no vienas puses par „malku“ skaitās tikai tādi koki, kuŗi nav garāki par 2,5 m, un ka no otras puses runā stāvošā gadījumā tikuši pārvadāti koki garāki par šādu normu, proti, koki līdz 2,85 m garumā, pie kam šāds koku garums tieši atzīmēts pašas preču zīmēs, bija pietiekošs pamats atzīt, ka runā stāvošie koki nav uzskatāmi par „malku“ Alfabētiskās nomenklatūras nozīmē, un ka tāpēc arī nav piemērojams tarifa šēmas 1. num., un tā tad prasību šai daļā atraidīt; 5) ka, pretēji prasītāju domām, nebija nekādas vajadzības, vēl sevišķi ar protokolu konstatēt, ka pārvadātie koki nav bijuši „malka“, jo visi attiecīgie dati, uz kuŗiem apgabaltiesa savu aprādīto slēdzienu, jau pietiekoši skaidri no pašām preču zīmēm; 6) ka ņemot vērā Alfabētiskā nomenklatūrā doto katēgorisko „malkas“ definējumu, atkrit pilnīgi koku saimnieciskā nozīmē, no kuŗas tagad nepareizi iziet prasītāji (sk. arī Senāta spried. 28/293); 7) ka tādā kārtā apgabaltiesa nav prasītāju pievestos likumus pārkāpusi, kādēļ viņu iesniegtā kasācijas sūdzība kā nepamatota atstājama bez ievēribas; ka turpretim atbildētājas ka-

sācijas sūdzība saskaņā ar iesniegto lūgumu atstājama bez caurskatīšanas. Senāts nolēma: Zamueļa un Izraela Kānu pilnvarnieka zv. adv. Kosteņiča kasācijas sūdzību uz CPN 283 (186.) p. pamata atstāt bez ievēribas; Dzelzceļu virsvaldes pārstāvja, juriskonsulta T. Bramaņa kasācijas sūdzību uz CPN 6. (4.) p. pamata atstāt bez ievēribas.

116. 1930. g. 30. oktobrī. Kristapa Vagāra lūgums atcelt Jelgavas apgabaltiesas spriedumu Franča Stolca prasībā pret Kristapu Vagāru. (L. № 1121.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Nemot vērā: 1) ka saskaņā ar priv. lik. 4075. p. 4. punktu pienākums maksāt nomas naudu atkrit un jau samaksātie maksājumi jādod atpakaļ — viens un otrs pilnīgi vai daļai — kad, nomājot zemi, nomnieks caur ārkārtīgiem notikumiem, kā plūdiem, krusu, salnu, vētru, ugunsgrēku, izpostījumu kara laikā u. t. t., pilnīgi vai vismaz ievērojamā mērā zaudējis augļus; 2) ka pretēji apgabaltiesas domām, ar ārkārtīgiem notikumiem priv. lik. 4075. p. 4. punkta nozīmē, kuŗi, kā tas redzams no šā likuma panta, tai nav uzskaitīti izsmeloši, saprotams arī ar lietu izsauktais pārmērīgs slapjums, ja tas pilnīgi vai ievērojama mērā iznīcinājis zemes nomnieka ražu; viens no priv. lik. 4075. p. 4. punkta avotiem (L. 15. § 2 D. locati, XIX, 2) pie tādiem ārkārtīgiem notikumiem pieskaita, piem., arī pārmērīgu sausumu, kas iznīcinājis ražu, un nav nekāda pamata pretējo laika stāvokli, t. i. pārmērīgo slapjumu, neuzskatīt par ārkārtīgu notikumu 4075. p. 4. punkta nozīmē; 3) ka apgabaltiesa konkrētā gadījumā nepareizi piemērojusi arī priv. lik. 4076. p. 3. punktu, atzīstot, ka nomas līgums partu starpā noslēgts 1927. gadā uz 6 gadiem, kāds apstāklis dodot apelātoram iespēju pārējos 4 gados caur bagātīgu ražu atgūt 1928./29. g. zaudēto; šajā pantā paredzētā kompensācija acīmredzot piemērojama tikai tad, ja viena gada neraža tiek bagātīgi segta ar iepriekšējo gadu pārpalikumu; nākotnē iespējama varbūtēja bagāta raža turpretim nevar paralizēt priv. lik. 4075. p. 4. pk. paredzētās

nomnieka tiesības, jo nevienam nav ziņāms, vai tāda bagāta raža nākotnē vispār iestāsies; ja vēlāk izrādītos, ka turpmākie gadi bagātīgi seguši nomnieka iepriekšējos gados ciestos zaudējumus, tad iznomātajam gan būtu tiesība atprasīt no nomnieka viņam atlaisto nomas naudu; 4) ka apgabaltiesa gan nākusi pie slēdziena, ka neesot pierādīts, ka prasītājam no pārmērīga slapjuma būtu vispār cēlušies apgalvotie zaudējumi; šai ziņā apgabaltiesa atzinusi, ka liecinieku, to starpa liecinieka Kāpa, liecības nerunājot atbildētājam par labu; tomēr apgabaltiesa, aizrādot, ka Kāps izsakoties tikai attiecībā uz vasarāju ražas daudzumu, kādēļ ziemājs varējis būt ļoti labi audzis, nav ievērojusi un nav apspriedusi Kāpa liecības daļu, kuŗā viņš izsakās: „viss (t. i. uz atbildētāja nomātās zemes) tur bija noslīcis un es nezinu, kā Vagārs tur maižīda”; neapspriežot šo liecību, kuŗai var būt nozīme jautājumā par to, vai atbildētājs ievērojama mērā zaudējis ražu (netikai vasarāju), apgabaltiesa pielaidusi motīvu nepilnību, ar to pārkāpjot CPN 196., 181. (142., 129.) p.; 5) ka nupat minēto likumu, kā arī priv. lik. 4075. p. 4. pk., 4076. p. 3. pk. pārkāpumu dēļ apgabaltiesas spriedums nav atstājams spēkā Senāts nolēma: Jelgavas apgabaltiesas 1929. g. 24. septembra spriedumu priv. lik. 4075. p. 4. pk., 4076. p. CPN 181., 196. (129., 142.) pantu pārkāpumu dēļ atcelt un lietu nodot tai pašai apgabaltiesai izspiešanai no jauna citu tiesnešu sastāvā.

117. 1930. g. 29. aprīlī. Eduarda un Mārča Vītolu lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas lēmumu viņu, Vītolu, blakus sūdzībā. (L. № 1180.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Nemot vērā: 1) ka apgabaltiesa, atstājot bez ievēribas sūdzētāju blakus sūdzību par zemes grāmatu nodaļas priekšnieka lēmumu, tomēr nav piedevusi nekādus motīvus, bet aprobežojusies ar frāzi, ka atrod lēmumu „par pareizu kā pēc būtības, tā arī pievesto motīvu ziņā”, neskatoties uz to, ka sūdzētāji savā blakus sūdzībā izteikuši savus patstāvīgus apcerējumus, ku-

rus atspēkot bija apgabaltiesas tiešs pienākums; tomēr šāda apgabaltiesas pieļauta nepareizība, izgatavojot lēmumu galīgā veidā, patī par sevi nevar novest pie viņas lēmuma atcelšanas, jo sūdzētāji to nepieved kā lēmuma atcelšanas (kasācijas) iemeslu; 2) ka no vienas puses runā stāvošā zemes gabala atsavināšana-iegūšana, no vērtības pieauguma nodokļa viedokļa, būtu iespējama tikai tad, ja zemes gabals būtu lauksaimnieciski izmantojama hipotēkāriska vienība līdz 27 ha, ārpus pilsetu robežas (1928. g. 6. jūnija lik. par nek. mant. atsavin. 1. p. 15. pk.; Lik. kr. 129); 3) ka tomēr pēc agr. ref. lik. 3. daļas 48. p. (Lkr. 1922. g. 92) lauku zemes ipašuma turpmāka sadalīšana zem 10 ha pielaižama tikai ar valdības (proti Zemkopības ministrijas) atļauju un pie tam tikai tad, ja sadalītos gabalus izlieto taisni ne lauksaimniecības, bet citām vajadzībām (1923. g. 27. marta noteik. par agr. ref. lik. 3. d. izveš. dzīvē 4. p.; Lkr. 42); 4) ka Zemkopības ministrija (sk. 1929. g. 24. jūlija apliecību № 2615, apgabaltiesas akts 11. lpp.) atļāvusi atdalīt pārdodamo zemes gabalu taisni tikai amatnieka (tā tad ne lauku) saimniecības nodibināšanai un tā tad pircējam taisni nav atļauts zemes gabalu iegūt un izmantot lauku saimniecības nodibināšanai; 5) ka, tāpēc no vienas puses, no minētā nodokļa taisni tikai krit svarā, vai atdalāmais zemes gabals būtu izlietots vai izlietojams lauksaimnieciski, jo no vērtības pieauguma nodokļa atsvabināti taisni lauksaimnieciski izlietojami zemes gabali ne vairāk kā līdz 27 ha; 6) ka tomēr, no otras puses, no runā stāvošā zemes gabala atdalīšanas iespējas viedokļa krit svarā, taisni otrādi, vienīgi tas, ka atdalāmais zemes gabals zem 10 ha taisni nebūtu izlietojams lauksaimnieciski; 7) ka tā tad, ja sūdzētāji ir panākuši atdalīšanas atļauju saskaņā ar agr. ref. lik. 3. d. 48. p., tad viņiem tomēr katrā ziņā jārēķinājas ar pienākumu maksāt vērtības pieauguma nodokli; 8) ka jautājumā par minētā nodokļa nemīšanu, gan nemaz nav izšķirošs tas, vai lauksaimnieciski izmantojams zemes gabals līdz 27 ha būtu mazāks vai lielāks par 10 ha, bet, pretēji sūdzētāju domām, iz-

spriežamā lietā ļautājus tomēr grozās ap to, ka vispār nav pielaidzams atdalīt lauksaimnieciski izlietotu vai izmantojamu zemes gabalu zem 10 ha, jo šāda zemes gabala atdalīšana atļaujama vienīgi citām, t. i. ne lauksaimniecības, vajadzībām; 9) ka tādā kārtā apgabaltiesa, gala slēdziena ziņā, nav prasītāju kasācijas sūdzībā pievestos likumus pārķūpusi, kādēļ kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma. Senāts nolēmj: Eduarda un Mārča Vitolu kasācijas sūdzību uz CPN 283. (186.) p. pamata atstāt bez ievēribas.

118. 1930. g. 28. novembri. Sofijas Bojarski - Šleifers pilnvarnieka zv. adv. K. Dzelziša lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas spriedumu Marijas Nesterovs, Ludmilas Galkin, Helēnes Karrs un Veras Savelovs prasībā pret Sofiju Bojarsku-Šleifers. (L. № 1191.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Nemot vērā: 1) ka, pretēji kasācijas sūdzības iesniedzējas aizradījumam, lik. par telpu īri 32. pantā paredzētais atgādinājums var tikt uzskatīts par likumīgi izdarītu arī tad, ja trešā persona, kuŗa izirētāja vārdā izdarījusi atgādinājumu resp. parakstījusi lik. par telpu īri 32. p. 1. piez. paredzēto ierakstīto karti, nav paziņojuma izdarīšanas momentā uzrādījusi attiecīgu, no izirētāja izdoto pilnvaru; no svara ir vienīgi tas, vai minētā persona tanī laikā faktiski bija pilnvarota izdarīt atgādinājumu par īres naudas samaksu; 2) ka konkrētā lietā apgabaltiesa atzinusi, ka Galkinam, kas parakstījis atbildētājas izsniegto ierakstīto karti prasītāju vārdā, attiecīga pilnvara no pēdējiem ir bijusi un ka tādā kārtā atgādinājums uzskatāms par pareizi izdarītu; šis apgabaltiesas slēdziens attiecas uz lietas iztirzāšanu pēc butihas un tādēļ nav pārbaudāms kasācijas kārtībā (Kr. Sen. CKD 1882. g. № 18, 36, 1894. g. № 70 u. c.); ar to atkrit visi kasācijas sūdzības iesniedzējas pret šo apgabaltiesas slēdzienu vērstie paskaidrojumi viņas kasācijas sūdzībā; 3) ka tādēļ atbildētājas kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma. Senāts nolēmj: Sofijas Bojarski - Šleifers pilnvarnieka zv. adv. Dzelziša kasācijas sū-

dzību uz CPN 283. (186.) panta pamata atstāt bez ievēribas.

119. 1930. g. 27. novembrī, Ābrāma Jankela d. Gavartina pilnvarnieka priv. adv. V. Laveniekova lūgums atcelt Latgales apgabaltiesas spriedumu Rīgas Archidiecēzes kūrijas prasībā pret Ābrāmu Jankela d. Gavartinu. (L. № 1192.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senators K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Nemot vērā: 1) ka Katolu baznīcas mantības nesēja ir nevis vietējā draudze (kuŗa vispār nav atzistama par korporāciju ar juridiskas personas tiesībām), bet vienīgi Katolu baznīca kā tāda vai vietējā draudzes baznīca (Senāta apv. sap. spried. krāj. 24/10. Senāta CKD spried. 30/677, 680); 2) ka arī runā stāvošais nomas līgums (l. p.) tieši pieder, ka zemes gabals pieder „Viļānu R. K. draudzes baznīcai”; ar to atkrit atbildētāja paskaidrojumi viņa kasācijas sūdzības 1. punktā; 3) ka apgabaltiesa, nodibinot, ka nomas līgums nav ticis apstiprināts krepostkārtībā, pareizi nav atzinusi to par „apbūves līgumu” lik. par apbūves tiesībām (kr. lik. krāj. 1912. g. 1147. num.) nozīmē, jo pēc šī likuma 26. p. minētie līgumi jāslēdz tikai krepostkārtībā un pie tam ne mazāk kā uz 36 gadiem, kurpretim runā stāvošais līgums, kā nenoliedz atbildētājs, noslēgts tikai uz 12 gadiem; 4) ka atbildētāja pievestais kr. CL 1693., 1706. p. nekad nav attiecināmi uz tagadējo lietu; 1928. g. 22. marta likuma par pilsētu zemēm (Lkr. 52) 9. p., runājot par „apbūvei iznomātām zemēm”, varēja domāt tikai par tai laikā jau spēkā esošo likumu par apbūves tiesībām, cik tālu lieta grozās ap zemi, kuŗa vispār padota šim pēdējam likumam, kā tagadējā lietā; 5) ka tāpēc vien atkrit atbildētāja paskaidrojumi viņa kasācijas sūdzībā, kuŗā viņš it kā pielaiž varbūtību, ka viņš varot viņa pretendēto tiesību (pieprasīt nomas objektu sev īpašumā pēc pilsētu zemju likuma 9. p.) pamatot arī uz pievestiem kr. CL 1693., 1706. p.; 6) ka tāpat pilsētu zemju likums nav šai lietā piemērojams jau tāpēc vien, ka tas iznācis jau pēc tagadējās prasības celšanas dienas; uz vispārēja pamata, prasības pamatotība apspriežama pēc tiem apstākļiem, kuŗi bija prasības celšanas lai-

ka (Senāta spried. 27/172; 28/217); 7) ka ar tagadējo prasību prasītājs prasa nomas īpašuma atcelšanu uz tā pamata, ka atbildētājs nav izpildījis līguma noteikumus, pie kam viņas pavēste par prasības lietas nolikšanu uz sēdi tikusi iesniegta jau 1927. g. 25. novembrī, t. i. sen pirms 1928. g. likuma iznākšanas; 8) ka tā tad atbildētājam nav tiesības, uz likuma pamata, kas iznācis tikai pēc prasības celšanas, ar kuŗu prasītāja pieprasa atbildētāja nomas līguma atcelšanu, tomēr vēl izlietot tādas notniņu tiesības, kuŗas atzīst notniņiekam tikai pēc prasības celšanas iznākšais likums; šim likumam nav procesuālas nozīmes un tas tāpēc arī nav piemērojams jau uzsāktā pret notniņu prasības lietā, kāda prasība pamatojas pie tam uz apstākļiem (nomas līguma pārkāpumiem), kuŗi notikuši pirms jaunā likuma iznākšanas, kādam likumam nav piešķirts atpakaļejošs spēks; tāpēc apgabaltiesai bija pietiekošs pamats pilsētu zemju likumu neatzīt par piemērojamu tagadējā lietā; 9) ka aiz tiem pašiem iemesliem apgabaltiesa varēja atstāt bez sevišķas apspriešanas atbildētāja iesniegtos dokumentus, ar kuŗiem tas domājis pierādīt, ka viņš esot izpildījis pilsētu zemju likuma paredzētās formalitātes; ar to atkrit, beidzot, arī atbildētāja paskaidrojumi viņa kasācijas sūdzības 3. punktā; 10) ka tādā kartā apgabaltiesa nav atbildētāja noraidītos likumus pārkāpusi, kādēļ viņa kasācijas sūdzība kā nepamatota atraidāma, Senāts nolēma; Ābrāma Jankela d. Gavartina pilnvarn. priv. adv. Laveniekova kasācijas sūdzību uz CPN 283. (186.) p. pamata atstāt bez ievēribas.

120. 1930. g. 28. februārī. Hermaņa Fogelmaņa pilnvarnieka zv. adv. p. E. Vilēņika lūgums atcelt Rīgas apgabaltiesas lēmumu Jāņa un Voldemāra Lukasu un Alfrēda Trijetca prasībā pret Augustu Cielēnu un Augusta Cielēna paskaidrojums. (L. № 1195.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors F. Konrādi.

Nemot vērā: 1) ka Senāts jau paskaidrojis (CKD 26/327), ka saskaņā ar CPN 179. (128°.) pantu trešā persona var iestāties lietā vienkopus ar prasītāju vai atbil-

bet ne pēc valsts centrālās iestādes atrašanās vietas; 8) ka tādā kārtā Tiesu palāta, atstājot atbildētājas noraidījumu bez ievēribas, pārkāpusi CPN 711., 1288. p., kādēļ viņas lēmums aiz šī iemesla atcelams, Senāts nolēmj: Tiesu palātas 1929. g. 10. oktobra lēmumu, CPN 711., 1288. p. pārkāpumu dēļ atcelt un lietu nodot Tiesu palātai izspriešanai no jauna citā sastāvā.

122. 1930. g. 27. februārī. Rīgas apgabaltiesas VII iec. tiesu izpildītāja Leonarda Jakstīņa pilnv. zv. adv. G. Rubiņšteina lūgums atcelt Tiesu palātas lēmumu Valsts saimniecības departamenta sūdzības lietā. (L. № 1216.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Ņemot vērā: 1) ka, pretēji sūdzētāja domām, tiesu izpildītājs, par kuŗa rīcību parts iesniedza blakus sūdzību CPN 962. p. paredzētā kārtībā, nemaz nav uzskatāms par „pretējo pusi”; tāpēc vispirms viņam nav piemērojams CPN 786. p.; faktiski, nedz Finanču ministrijas valsts saimniecības departamenta pirmajai sūdzībai apgabaltiesai, nedz viņas otrai blakus sūdzībai Tiesu palātai, netika pielikti noraksti tiesu izpildītājam un tādus noraksts pareizi nebija pieprasījušas nedz apgabaltiesa, nedz Tiesu palāta; 2) ka aiz tiem pašiem iemesliem tiesu izpildītājs nebija arī izsaukams uz Tiesu palātas sēdi; tāpat, kā tas netika izsaukts uz apgabaltiesas sēdi; tiesas izpildītāja pievestie CPN 370., 763., 790. p. nemaz neattaisno viņa aizstāvēto uzskatu; tāpat Kr. Sen. spriedums 93/69 nemaz neattiecas uz runā stāvošo jautājumu; ar to atkrīt sūdzētāja paskaidrojumi viņa kasācijas sūdzības pirmā daļā; 3) ka, tomēr, pretēji Tiesu palātas domām, CPN 1008. p., runājot par „rakstisku līgumu”, kuŗā jau tika novērtēti (aprakstītie) priekšmeti, paredz tikai tādu līgumu, kuŗš pats kā tāds netika aprakstīts, t. i. kuŗš pats nesastāda piedzišanas objektu un tāpēc pats nepieder pie aprakstītiem priekšmetiem, bet atrodas pilnīgi ārpus aprakstīto priekšmetu rindas; 1008. p. paredz līgumu, kuŗu agrāk aiz kādiem iemesliem bija noslēguši savā starpā paši parti; bez tā, 1008. p. arī nemaz nenosaka, ka — eksistējot minētam

līgumam — tai minētie priekšmeti nebūtu vispār ievietojami arestējamo priekšmetu sarakstā vai kā sarakstos nebūtu vispār jāapzīmē nekāda viņa vērtība, bet gan 1008. p. nosaka, ka nav jāizdara jauna novērtēšana, t. i. ar citiem vārdiem, pēc 1008. p. tai minētie priekšmeti ir sarakstos jāapzīmē ar to summu, ar kādu tie tika novērtēti pašā līgumā; jau tādēļ vien, Tiesu palāta, nenodibinot, ka runā stāvošā gadījumā pastāvētu 1008. panta paredzētais līgums un ka tai aprādītie dokumenti būtu tikuši aprakstīti mazākā par viņu nominālo vērtību summā, nebija likumīga pamata piemērot 1008. p.; 4) ka pēc 1001. p. izteiktā principa, cenu aprakstītiem priekšmetiem noteic kreditors, bet ja tas neierodas, tad parādnieks; 5) ka tāpēc konkrētā gadījumā tiesas izpildītājs gan varēja novērtēt minētās obligācijas un vekselus, un proti, citiem aizrādījumiem no kreditora vai no parādnieka puses trūkstot, sarakstā apzīmēt minēto prasības dokumentu nominālo vērtību; 6) ka tiesas izpildītāju atbildības pagaidu takses (tiesu iek. lik. 237. p. 1. piel.) 2. p. „b” punkts attiecas tikai uz to gadījumu, kad „aprakstīšana izdarīta bez novērtēšanas un aprakstītās mantas cenā nav noskaidrota”; konkrētā gadījumā — turpretim — novērtēšanu izdarījis pats tiesas izpildītājs, atzīmējot sarakstā minēto dokumentu nominālo vērtību; 7) ka ja kreditors, Finanču ministrijas Valsts saimniecības departaments, atrastu minēto dokumentu novērtēšanu kā tādu par nepareizu, tad no viņa būtu vispirms atkarājies, pašam noteikt minēto dokumentu isto vērtību un strīdus gadījumā izsaukt ekspertus, kuŗiem būtu zināma šo dokumentu juridiskā, tirdznieciskā- saimnieciskā un reālkreditsaimnieciskā nozīme; otrkārt, kreditoram būtu bijis iespējams tiesas izpildītāja rīcību, novērtējot tādus un noteicot minētiem dokumentiem zināmu vērtību, pārsūdzēt CPN 962., 963. p. paredzētā kārtībā un laikā, proti, 2 nedēļu laikā skaitot no dokumentu aprakstīšanas; no lietas nav redzams, ka kreditors būtu pārsūdzējis taisni nupat aprādīto tiesas izpildītāja rīcību; neizlietojot viņam ar likumu piešķirtās tiesības kreditoram pašam jācieš nelabvēlīgās sekas; vigilantibus sunt soripta jura; 8) ka tāpēc minētam kredi-

toram nav tiesības tagad apstrīdēt tiesas izpildītāja saskaņā ar taksas 2. p. „a” punktu aprēķināto atlīdzību; 9) ka tādā kārtā Tiesu palāta, nepareizi piemērojot CPN 1008. p. un neievērojot pie tam 1001. p., un uz šī pamata neatzīstot tiesas izpildītājam tiesību uz atlīdzību pēc taksas 2. p. „a” punkta, pārkāpusi CPN 711., 1001., 1008. p. un tiesu iek. lik. 237. p. 1. pielik. 2. p. „b” pk., kādēļ viņas lēmums aiz šī iemesla atceļams, Senāts nolēma: Tiesu palātas 1929. g. 2. maija lēmumu Tiesu iek. lik. 237. p. pielik. 2. p. „b” punkta, CPN 711., 1001., 1008. p. pārkāpumu dēļ atcelt un lietu nodot Tiesu palātai izspriešanai no jauna citā sastāvā.

123. 1930. g. 27. februārī. Latvijas hipotēku bankas pilnvarnieka, zv. adv. V. Zamueļa lūgums atcelt Tiesu palātas lēmumu attiecībā uz A/S „Plywood” piederošā nekustamā īpašuma, zem krep. № 1851, pārdošanas publiskā vairāksolē, apstiprināšanu, un Vispārējās apdrošināšanas sabiedrības nelaimes gadījumos pilnvarnieka Kārļa Zemola paskaidrojums. (L. № 1228.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Senāts atrod: Liepājas apgabaltiesa ar savu 1927. g. 3. novembra lēmumu no A/S „Plywood” nekustamās mantas izsoles ienākušo summu Ls 80.853,43 sadalījusi starp nodokļu un hipotēkāriskiem prasījumiem.

Tā pati apgabaltiesa ar savu 1928. g. 12. janvāra lēmumu (kas stājies viņas iepriekšējā 1927. g. 12. oktobra lēmuma vietā no A/S Plywood kustamās mantas izsoles ienākušo summu Ls 42.576,05, atvelkot Ls 158 + Ls 414,36, t. i. Ls 41.688,69 piešķirusi Latvijas bankai.

Aprādītos divus Liepājas apgabaltiesas 1927. g. 3. novembra un 1928. g. 12. janvāra lēmumus pārsūdzējuši starp citu kreditori, kuņiem pienākusēs darba alga, aizrādot, ka viņu prasījumiem piešķirama priekšrocība.

Tiesu palāta ar 1928. g. 19. jūlija lēmumu nolēmusi pārsūdzētos 2 apgabaltiesas lēmumus atcelt uz tā pamata, ka sadalot kā no kustamas, tā arī no nekustamas mantu

izsoles ienākušās summas, strādnieku un darbinieku algas prasījumiem pēc CPN 1215. p. (1925. g. 28. maija likuma redakcijā), 1927. g. 1. jūnija likuma 95. p. 2. d. (Lkr. 91) un CPN 1890. p. 4. pk., esot piešķirama priekšrocība pret visiem pārējiem privātiem, valsts un Latvijas bankas prasījumiem.

Sakarā ar nupat pievesto Tiesu palātas 1928. g. 19. jūnija lēmumu, Liepājas apgabaltiesa ar savu 1929. g. 18. marta lēmumu sadalot no nekustamas mantas izsoles ienākušo summu Ls 80.853,43, kā arī ar savu 1929. g. 8. aprīļa lēmumu sadalot no kustamas mantas izsoles ienākušo summu Ls 42.576,05, piešķirusi priekšrocību darba algu prasījumiem.

Latvijas hipotēku banka pārsūdzējusi Tiesu palātai abus apgabaltiesas 1929. g. 18. marta un 8. aprīļa lēmumus, uz tā pamata, ka priekšroka darba algu prasījumiem piešķirama tikai tad, ja tie esot tiekuši pieteikti pirms izsoles; Tiesu palāta ar savu 1929. g. 18. jūlija lēmumu blakus sūdzību atstājusi bez ievēribas uz tā pamata, ka: a) jautājums par runā stāvošo darba algu prasījumu priekšrocību esot ticis galīgi izšķirts un prejudicēts ar Tiesu palātas 1928. g. 19. jūlija lēmumu, kas kā nepārsūdzēts esot stājies likumīgā spēkā; b) ka CPN 1871. p. esot jāiztulko sakarā ar „Noteikumiem par darba algas priekšrocībām”, kuņ nesaturot ierobežojumus darba algas kreditoriem.

Latvijas hipotēku bankas kasācijas sūdzība pelna ievēribu.

Tiesu palātas 1928. g. 19. jūlija lēmumam nav izšķirošas nozīmes šai lietā. Gan — pretēji Latvijas hipotēku bankas domām — Tiesu palāta nebija piespiesta piesūtīt viņai lēmuma norakstu, jo CPN 1292. p. attiecas tikai uz spriedumiem (Kriev. Senāta CKD 01./27.). Tomēr Tiesu palāta savā 1929. g. 18. jūlija lēmumā nav nodibinājusi, ka viņas 1928. g. 19. jūlija lēmums būtu ticis pasludināts Latvijas hipotēku bankai, vai ka Latvijas hipotēku banka būtu tikusi izsaukta uz Tiesu palātas 1928. g. 19. jūlija sēdi. Tādēļ Tiesu palāta nevarēja uzskatīt šo lēmumu par spēkā gājušu attiecībā pret Latvijas hipotēku banku (CPN 891., 785. p.) Neatkarīgi no tā, pievestā Tiesu palātas 1928. g. 19. jūlija lē-

mumā tika izšķirts tikai vispārējais
 jautājums par to, ka darba algas prasījumiem
 pieder priekšrocība pret pārējiem
 prasījumiem, par kādu priekšrocību vispār
 nav strīdu. Bet minētā 1928. g. 19. jūlija
 lēmumā nemaz netika pacelts vienīgi iz-
 šķirošais šai lietā jautājums par to, vai
 darba algas prasījumiem piešķirāmā
 priekšrocība atkārtotos no viņu pieteik-
 šanas pirms izsoles jeb nē. Šai jautājumā
 jāiziet no tā, ka CPN 1890. p. 4. punkts tika
 vispirms pārgrozīts ar 1925. g. 28. maija
 likuma 2. nodal. (lik. krāj. 110. num.) tai
 ziņā, ka aizrādījums uz izsoles dienu
 tika atvietots ar aizrādījumu uz prasī-
 bas celšanas dienu; pēc tā, ar 1928. g.
 15. maija likuma 1. nodal. (lik. krāj. 90. num.)
 1890. p. ievads tika papildināts ar aizrā-
 dījumu, ka no ienākušās summas ar apga-
 baltiesas lēmumu nekavējoties netikvien
 sedzami piedzišanas izdevumi, bet arī ap-
 mierināmi prasījumi par neizmaksātu dar-
 ba algu pēdējo 3 mēnešu apmērā. Saskaņā
 ar šo, 1890. p. 4. punkts tika izteikts tā:
 „Prasījumi par neizmaksātu darba algu ne
 vairāk, kā par pēdējo gadu līdz prasības
 celšanas dienai, ieskaitot šajā laikā panta
 ievadā norādītos trīs mēnešus“. Beidzot,
 ar to pašu likumu 1890. pantā tika ievests
 atsevišķs 4¹. punkts ar tādu saturu: „tie
 nokavētie maksājumi par vienu gadu, kuri
 izdarāmi pamatojoties uz likumu par algotu
 darbinieku apdrošināšanu nelaiemes un
 arodu slimību gadījumos (lik. kr. 1927. g.
 91) un uz Noteikumiem par strādnieku un
 citu algotu darbinieku nodrošināšanu sli-
 mības gadījumos (1922. g. izd.)“; tā tad šai
 4. punktā tika ievietoti tie noteikumi, kuri
 agrāk iegājuši 4. punkta pēdējā pusē.

Tā tad, 1925. g. un 1928. g. likumi nekā-
 dādu pārgrozījumus attiecībā uz minēto
 prasījumu pieteikšanas kārtību
 nebija ienesuši CPN 1890. pantā, bet bija
 tikai apmierināmi pirms pārējiem, 1890.
 panta turpmākos punktus paredzētiem pra-
 sījumiem. Tāpēc arī turpmāk jāpaliek
 spēkā pamatnoteikumam, ka izsole sākas
 vai nu no novērtēšanas summas, vai no to
 prasījumu kopsummas, kuri ir apmierinā-
 mi pirms visiem uz nekustamo mantu
 vērstiem prasījumiem (взыскания) atka-
 ribā no tā, kāda no šādām summām ir
 augstāka. Lai nu noskaidrotu summu, no

kuras izsolei būtu jāiesākas, tad nepiecie-
 šami vajadzīgs, ka jau izsoles aktā (тор-
 говый лист) tiktu skaidri apzīmēti visi
 tie prasījumi, kurus paredz 1871. p. (Latvijas
 hipotēku bankas statūtu 19. p.; lik. krāj.
 1924. g. 128. num.; CPN 1147. p. 7. punkts,
 1869., 1870. p.; paskaidrojumi 1889. g. 9. jūl.
 noveles 134. p.; Hasmaņa un Nolkēna 2. izd.
 117.—119. lapp.).

Tādā kārtā, ņemot vērā, ka Tiesu palāta,
 nenodibinot, ka darba algas prasījumi būtu
 tikusi pieteikti pirms izsoles un ka, sakarā
 ar to, šo prasījumu kopsumma būtu tikusi
 ieslēgta tai summā, ar kuru izsole bija iesā-
 kusies un tai bija jāiesākas, pārkāpusi
 CPN 339., 711., 1871., 1890. p. un ka tāpēc
 viņas spriedums aiz šī iemesla atceljams,
 Senāts nolēmj: Tiesu palātas 1929. g.
 18. jūlija lēmumu CPN 339., 711., 1871.
 1890. p. pārkāpumu dēļ atcelt un lietu nodot
 Tiesu palātai izspriešanai no jauna citā sa-
 stāvā.

124. 1930. g. 28. janvāri. Bases Dons-
 skojs pilnvarnieka zv. adv. pal. A. Neu-
 hanza sūdzība uzraudzības kārtībā par
 Rīgas apgabaltiesas spriedumu atcelšanu
 viņas, Donskojs, prasībā pret Johanu
 Blūmu. (L. № 1233.)

Sēdi vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš;
 referē priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš.

Ņemot vērā: 1) ka prasītāja iesniegusi
 uzraudzības kārtībā sūdzību par Rīgas ap-
 gabaltiesas, viņas prasībā pret atbildētāju
 1929. g. 13. novembri dotā sprieduma at-
 celšanu ar visām sekām aiz sūdzībā pie-
 vestiem, no tiesas pielaiestiem materiālo un
 proceslikumu pārkāpumiem, motivējot tā-
 das sūdzības iesniegšanu ar to, ka minētais
 spriedums CL paredzētā kasācijas kārtībā
 nav pārsūdzams prasības summas dēļ;
 2) ka tādā kārtā iesniegta sūdzība pēc sava
 satura un lūguma punkta ir kasācijas sū-
 dzība, kāda šinī gadījumā nebija pielai-
 žama uz CPN 283. (186.) panta pamata;
 3) ka ar sūdzību uzraudzības kārtībā, kura
 pēc būtības ir kasācijas sūdzība, nevar at-
 vietot nepielaižamu pēc likuma kasācijas
 sūdzību un ka prasības lietās taisītie sprie-
 dumi vispār nav atceļami uzraudzības kā-
 rtībā (sk. CKD spriedums 1922. g. № 211.,
 239.; 1925. g. № 483. u. c.); līdzēja atsauk-

dētāju tikai par visu iztiesāšanas laiku pie miertiesneša, t. i. līdz sprieduma došanai pēc būtības un tādā kārtā nevar iestāties ar apelācijas iesniegšanu par miertiesneša spriedumu; 2) ka tādēļ apgabaltiesa nevarēja pieļaut kasācijas sūdzības iesniegšanu Fogelmani kā trešo personu prasītāju pusē, kādu lūgumu Fogelmans iesniedzis tikai otrā instancē un pat pēc otras instances sprieduma taisīšanas pēc būtības (šīņi pēdējā gadījumā trešā persona nebūtu pieļaujama pat arī vispārējās tiesu iestādēs (uz CPN 663. p. pamata), kā to jau paskaidrojis Kr. Sen. Civ. spried. 1876. g. № 264 u. c.); tādēļ no Fogelmaņa par Rīgas apgabaltiesas 1929. g. 21./28. septembra lēmumu iesniegtā kasācijas sūdzība atstājama bez caurskatīšanas, Senāts n o l e m i j: trešās personas Hermaņa Fogelmaņa pilnvarnieka zv. adv. pal. Vilenčika kasācijas sūdzību atstāt bez caurskatīšanas.

121. 1930. g. 27. februārī. Zemkopības ministrijas pilnv. zv. adv. Fr. Gailiņa lūgums atcelt tiesu palātas lēmumu Eduarda Šredera prasībā pret Zemkopības ministriju un Eduarda Šredera pilnvarnieka zv. adv. V. Kārklīņa paskaidrojums. (L. № 1206.)

Sēdī vada priekšsēdētājs senātors K. Ozoliņš; referē senātors A. Lēbers.

Nemot vērā: 1) ka prasītājs lūdz Rīgas apgabaltiesu piespriest viņam no atbildētājas Ls 8300.— uz tā pamata, ka: a) atbildētāja nepareiza ieskaitījusi Valsts zemes fondā Aizputes apriņķa Klosters-Aizputes muižu, b) ka atbildētāja nodevusi prasītājam tikai 50 ha zemes, un pie tam tikai pagaidu lietošanā, paturot sev vēl prasības rakstā aprādītās ēkas, kā arī vēl kādus 50 ha zemes, c) ka atbildētāja ar to nodarījusi prasītājam zaudējumus par Ls 8300.— pēc prasības rakstā minētiem datiem; 2) ka atbildētāja, dibinoties uz CPL 1288. p., cēlusi noraidījumu pēc CPN 571. p. 1. pk., uz tā pamata, ka prasība esot bijusi jāceļ pēc minētās muižas atrašanās vietas, t. i. Liepājas apgabaltiesā; 3) ka apgabaltiesa un arī Tiesu palāta šo noraidījumu atstājušas bez ievēribas; 4) ka atbildētājas kasācijas sūdzība pelna ievēribu; 5) ka 1288. p. nemaz nepiešķir prasītājam alternatīvas izveles tiesības pēc tajā ap-

rādītiem piekritības veidiem; 1288. pantā šai ziņā trūkst taisni parastais aizrādījums uz prasītāja izvēles tiesībam, kā piem. sk. 210., 217., 218., 219. p. „pēc prasītāja ieskata“; 221. pantam, kuŗa terminoloģija ir līdzīga 1288. pantam, gan nav minēta aizrādījuma, bet šis pants tomēr acīmredzami domājis nodibināt privilēģiju prasītājam, kamēr 1288. p. paredz tādu valsts iestādēm; 6) ka 1288. p., pretēji tai pievestai frazei „на общем основании“, tomēr savos tālākos divos noteikumos nepieved nekādus no pamatnoteikumos par piekritību paredzētiem parastiem piekritības veidiem, bet — turpretim — tos zināmā mēra paplašina: tā, piem., pieļaujot kā izslēdzošo piekritības pamatu „место нахождения спорного имущества“ 1288. p. nedomā par 212. pantā lietiskām prasībām paredzēto „forum rei sitae“, jo 212. p. runā vienīgi par nekustamas mantas atrašanās vietu, kamēr 1288. p. paredz piekritību visār pēc „mantas“ („имущества“), tā tad arī pēc kustamas mantas atrašanās vietas; tas pats ir sakāms arī par 1288. pantā paredzēto piekritību „по месту, где нанесены частному лицу убытки“, jo šai ziņā 1288. p. nedomā par 213. p. minēto piekritību pēc nekustamas mantas atrašanās vietas; šis, 213. pantā prasībām par nekustamai mantai nodarītiem zaudējumiem paredzētās piekritības pamats nesedzas ar 1288. p. paredzēto piekritību prasībām par privātām personām nodarītiem zaudējumiem; 213. p. aizrāda uz zaudējumiem, kuŗi nodarīti taisni nekustamai mantai kā tādai, samazinot to vērtību etc. un tāpēc 213. p. tādām prasībām nodibina taisni „forum rei (proti nekustamas mantas) sitae“: turpretim 1288. p. nepiegrīez vērtību un izšķirošu nozīmi zaudējumu lietiskām raksturam, bet, taisni otrādi, uzsver zaudējumu tīri personālo raksturu, nepiegrīezot vērtību tam, vai cietušais cietis šādus zaudējumus savā veselībā, savās tiesībās, savā darbībā, savā kustamā vai savā nekustamā mantā etc.; 7) ka tāpēc, tagadējā prasība, kuŗu prasītājs pamato uz to, ka valsts iestāde esot nodarījusi viņam zaudējumus, nelikumīgi lietojot viņa zemi Aizputes apriņķī, bija jāceļ tiesā pēc zaudējumu nodarīšanas vietas, t. i. Liepājas apgabaltiesā.